

Αριθμός Αποφάσεως

212/2017

ΤΟ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ SUPER LEAGUE ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Σπυρίδωνα Ν. Καποδίστρια, Πρωτοδίκη, ο οποίος ορίστηκε από την ΕΠΟ, ως τακτικό πειθαρχικό όργανο, κατά τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 119 και 127B του Ν. 2725/1999, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 5 του Ν. 4326/2015, και το Γραμματέα, Στυλιανό Βασιλειάδη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 24^η Μαΐου 2017 και ώρα 15:00, για να δικάσει επί των αναφερομένων : Α) στην από 16-05-2017 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, η οποία διαβιβάστηκε στο παρόν Πρωτοβάθμιο Μονομελές Πειθαρχικό Όργανο Super League Ελλάδα, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 14562/16-05-2017 έγγραφο του αρμοδίου οργάνου της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής της Ε.Π.Ο., στρέφεται κατά της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, κοινοποιήθηκε, δε, στην τελευταία, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 257/18-05-2017 διαβιβαστικό έγγραφό μας, και αφορά σε πράξεις που προβλέπονται και τιμωρούνται πειθαρχικώς από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 5, 13, 14 και 29 παρ. 1 και 4 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., και Β) στην από 22-05-2017 πρόσθετη παρέμβαση της Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., που κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα, την 23^η-05-2017, έλαβε, δε, αριθμό πρωτοκόλλου 272, ενώ η συζήτησή της προσδιορίστηκε κατά την στην αρχή της παρούσας αναφερόμενη δικάσιμο και κοινοποιήθηκε, δυνάμει των υπ' αριθμ. πρωτ. 274/23-05-2017 και 275/23-05-2017 κλήσεων μας, προς την Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ και την Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ. αντιστοίχως.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΝΕΚΦΩΝΗΣΗ των ανωτέρω πειθαρχικών υποθέσεων και κατά την εκδίκασή τους, παρεστάθησαν ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου της Super League Ελλάδα αφενός μεν ο Διευθύνων Σύμβουλος και νόμιμος εκπρόσωπος της πειθαρχικώς εγκαλούμενης Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, Ιωάννης Βρέντζος, μετά των πληρεξουσίων δικηγόρων της εν λόγω Π.Α.Ε., Βασιλείου Δημακοπούλου και Αργυρίου Λίβα, αφετέρου δε η προσθέτως παρεμβαίνουσα, Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ.,

δια των πληρεξουσίων δικηγόρων της, Λάμπρου Μπίρδα και Αχιλλέα Μαυρομάτη. Οι ως άνω πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικώς τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα έγγραφα υπομνήματα που κατέθεσαν, καθώς και στα πρακτικά της δίκης.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Ενώπιον του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα νομίμως συνεκφωνήθηκαν και φέρονται προς συζήτηση, κατά την στην αρχή της παρούσας αναφερόμενη δικάσιμο, : Α) η από 16-05-2017 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, η οποία στρέφεται σε βάρος της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, αφορά σε πράξεις που προβλέπονται και τιμωρούνται πειθαρχικώς από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 5, 14 και 29 παρ. 1 και 4 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. και διαβιβάστηκε στο παρόν πρωτοβάθμιο δικαιοδοτικό όργανο, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 14562/16-05-2017 έγγραφο του αρμοδίου οργάνου της Προσωρινής Διοικούσας Επιτροπής της Ε.Π.Ο., και Β) η από 22-05-2017 πρόσθετη παρέμβαση της Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., νομίμως εκπροσωπούμενης από τον Αντιπρόεδρο του Διοικητικού της Συμβουλίου και Διευθύνοντα αυτής Σύμβουλο, Χρυσόστομο Γκαγκάτση, που ασκήθηκε, την 23^η-05-2017, με κατάθεση σχετικού δικογράφου στη Γραμματεία του Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου Super League Ελλάδα, επιδοθέν, επιμελεία της προσθέτως παρεμβαίνουσας, στην Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, προς υποστήριξη της υπό στοιχείο Α' ως άνω από 16-05-2017 ασκηθείσης Πειθαρχικής Διώξεως του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, η οποία στρέφεται σε βάρος της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, με αίτημα την πειθαρχική τιμωρία της τελευταίας αυτής εγκαλούμενης Π.Α.Ε. και την επιβολή σε αυτήν των προβλεπόμενων ποινών, βάσει του πειθαρχικού κατηγορητηρίου. Θα πρέπει, δε, να διαταχθεί η ένωση και συνεκδίκαση αφενός μεν της ως άνω Πειθαρχικής Διώξεως του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων σε βάρος της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ και αφετέρου της ανωτέρω προσθέτου παρεμβάσεως της Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., λόγω της πρόδηλης, κατά την κρίση του παρόντος δικαιοδοτικού οργάνου, μεταξύ τους συνάφειας, δεδομένου ότι αφορούν στο

αυτό βιοτικό συμβάν, που αποτελεί εν προκειμένω και το αντικείμενο της πειθαρχικώς ελεγχόμενης πράξεως, τελούν μεταξύ τους σε σχέση κυρίου και παρεπομένου και, επιπλέον, διότι τοιουτοτρόπως διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της προκειμένης πειθαρχικής δίκης.

Με τη διάταξη του άρθρου 19 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων, υπό τον τίτλο «Παρέμβαση», ορίζονται τα ακόλουθα : «Κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, συνοδευόμενη απ' όλα τα αποδεικτικά μέσα και σχετικό πληρεξούσιο έγγραφο, όταν ασκείται από πληρεξούσιο δικηγόρο, ασκείται από τον έχοντα άμεσο και αποδεικνυόμενο έννομο συμφέρον ενώπιον του Πρωτοβαθμίου δικαστικού οργάνου Επιτροπής, του τμήματος που εκκρεμεί η υπόθεση, με κατάθεση εγγράφου στη γραμματεία αυτού και κοινοποίησή της σε όλους τους διαδίκους, μέχρι είκοσι τέσσερις (24) ώρες πριν τη συζήτηση. ... Η μη παράσταση του παρεμβαίνοντος ενώπιον του δικαστικού οργάνου έχει ως συνέπεια η παρέμβαση να απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Ο προσθέτως ή κυρίως και νομοτύπως παρεμβαίνων καθίσταται διάδικος και έχει δικαίωμα παραστάσεως και στην κατ' έφεση δίκη. ...». Από την ως άνω διάταξη, προβλέπεται ότι τρίτος μπορεί να καταστεί διάδικος σε μία εκκρεμή πειθαρχική διαδικασία, εφόσον ασκήσει προηγουμένως νομοτύπως πρόσθετη ή κύρια παρέμβαση. Ως προϋποθέσεις, δε, για την παραδεκτή άσκηση της σύνθετης αυτής διαδικαστικής πράξεως, ήτοι της προσθέτου ή κυρίας παρεμβάσεως, ρητώς προβλέπονται από την ίδια ως άνω διάταξη οι ακόλουθες, ήτοι : α) η εκκρεμότητα ενώπιον Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Οργάνου ή Επιτροπής μίας πειθαρχικής υποθέσεως μεταξύ άλλων διαδίκων, φυσικών ή νομικών προσώπων, όπως αυτά προσδιορίζονται από τη διάταξη του άρθρου 2 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο., β) η ιδιότητα του προσθέτως ή κυρίως παρεμβαίνοντος ως τρίτου στην εν λόγω κύρια πειθαρχική υπόθεση, ήτοι ως μη προσλαβόντος την ιδιότητα του διαδίκου, γ) ο έγγραφος τύπος της (προσθέτου ή κυρίας) παρεμβάσεως, δ) η κατάθεση του σχετικού εγγράφου στη Γραμματεία του Πρωτοβαθμίου Δικαστικού Οργάνου-Επιτροπής, όπου εκκρεμεί η κύρια πειθαρχική υπόθεση, ε) η κοινοποίηση του εγγράφου της (προσθέτου ή κυρίας) παρεμβάσεως σε όλους τους διαδίκους της κύριας πειθαρχικής υποθέσεως, επιμελεία του προσθέτως ή κυρίως παρεμβαίνοντος,

στ) η τήρηση προθεσμίας για την άσκηση της (προσθέτου ή κυρίας) παρεμβάσεως, της οποίας προσδιορίζεται ως απώτατο καταληκτικό χρονικό σημείο οι είκοσι τέσσερις (24) ώρες προ της συζητήσεως της κύριας πειθαρχικής υποθέσεως, και εντός της οποίας θα πρέπει να έχει ολοκληρωθεί τόσο η κατάθεση του σχετικού εγγράφου της στην αρμόδια Γραμματεία του Πειθαρχικού Οργάνου, όσο και η επίδοσή της σε όλους τους διαδίκους της κύριας πειθαρχικής διαδικασίας, ζ) η επισύναψη στο έγγραφο της (προσθέτου ή κυρίας) παρεμβάσεως απάντων των αποδεικτικών μέσων, τα οποία επικαλείται προς απόδειξη των ισχυρισμών του ο (προσθέτως ή κυρίως) παρεμβαίνων, καθώς και του διαδικαστικού εγγράφου της παρασχεθείσης πληρεξουσιότητας σε δικηγόρο, σε περίπτωση που η (πρόσθετη ή κύρια) παρέμβαση ασκείται από πληρεξούσιο δικηγόρο, η) η συνδρομή στο πρόσωπο του (προσθέτως ή κυρίως) παρεμβαίνοντος αμέσου και αποδεικνυόμενου εννόμου συμφέροντος, και θ) η υποχρεωτική παράσταση του (προσθέτως ή κυρίως) παρεμβαίνοντος ή του πληρεξουσίου δικηγόρου του, κατά την προφορική συζήτηση της κύριας πειθαρχικής υποθέσεως και της αυτονοήτως συνεκφωνούμενης και συνεκδικαζόμενης μετ' αυτής (προσθέτου ή κυρίας) παρεμβάσεώς του -δεδομένου ότι μεταξύ τους τελούν σε σχέση κυρίου και παρεπομένου, ώστε η εκδίκαση της (προσθέτου ή κυρίας) παρεμβάσεως, χωρίς την ταυτόχρονη εκδίκαση και της κύριας πειθαρχικής υποθέσεως, να καθιστά την πρώτη άνευ αντικειμένου- ενώπιον του αρμοδίου Πειθαρχικού Οργάνου. Πέραν, όμως, των ανωτέρω ρητώς απαιτούμενων προϋποθέσεων, για την παραδεκτή άσκηση (προσθέτου ή κυρίας) παρεμβάσεως, δεν ορίζονται από την ανωτέρω διάταξη του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο. ή από οιαδήποτε έτερη διάταξη των λοιπών Κανονισμών και του Καταστατικού της Ε.Π.Ο. οι έννοιες της προσθέτου και της κύριας παρεμβάσεως, ούτε, δε, οριοθετείται η έννοια του αμέσου εννόμου συμφέροντος, το οποίο απαιτείται να συντρέχει στο πρόσωπο του (προσθέτως ή κυρίως) παρεμβαίνοντος. Ως προς το τελευταίο (έννομο συμφέρον), απλώς ορίζεται ότι πρέπει να είναι άμεσο, ενώ καθιερώνεται η υποχρεωτική προαπόδειξή του, σύστοιχα και προς την υποχρέωση του (προσθέτως ή κυρίως) παρεμβαίνοντος να προσκομίσει, με το δικόγραφο της παρεμβάσεώς του, στη Γραμματεία του αρμοδίου Πειθαρχικού Οργάνου ή Επιτροπής άπαντα τα αποδεικτικά μέσα, που στηρίζουν τους διαλαμβανόμενους στην (πρόσθετη ή κύρια) παρέμβασή

του ισχυρισμούς. Έτσι, δεδομένης της ασάφειας της προμνησθείσης διατάξεως του άρθρου 19 του Δικονομικού Κανονισμού Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο., θα πρέπει οι ανωτέρω έννοιες να ερμηνευθούν με βάση την εν γένει διάρθρωση και ιδιαιτερότητα της πειθαρχικής διαδικασίας, όπως αυτή ορίζεται από το Καταστατικό και τους Κανονισμούς της Ε.Π.Ο., καθώς και το σκοπό που αυτή επιχειρεί να επιτελέσει, λαμβανομένων παραλλήλως υπ' όψιν και των αντιστοίχων εννοιών, όπως αυτές προσδιορίζονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στη συμπληρωματική εφαρμογή των οποίων παρέπεμπε, μάλιστα, πριν τη μερική τροποποίησή του από την Εκτελεστική Επιτροπή της Ε.Π.Ο., κατά την ημερομηνία της 14^{ης}-06-2016, ο από Ιουλίου 2011 Δικονομικός Κανονισμός Λειτουργίας Πειθαρχικών Επιτροπών της Ε.Π.Ο. (βλ. άρθρο 46 παρ. 1 του Κανονισμού αυτού προ της γενόμενης τροποποίησής του). Ειδικότερα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 79 παρ. 1 ΚΠολΔ, «αν τρίτος αντιπαιείται ολόκληρο ή ένα μέρος από το αντικείμενο δίκης που εκκρεμεί ανάμεσα σε άλλους, έχει δικαίωμα να παρέμβει κυρίως σε κάθε στάση της πρωτοβάθμιας ή της δευτεροβάθμιας διαδικασίας», ενώ σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 80 ΚΠολΔ, «αν σε δίκη που εκκρεμεί μεταξύ άλλων, τρίτος έχει έννομο συμφέρον να νικήσει κάποιος διάδικος, έχει δικαίωμα, ως την έκδοση αμετάκλητης απόφασης, να ασκήσει πρόσθετη παρέμβαση για να υποστηρίξει το διάδικο αυτόν». Από το συνδυασμό, δε, των προεκτεθεισών διατάξεων, προκύπτει ότι στο πλαίσιο μίας πειθαρχικής διαδικασίας, στην οποία, κατά κανόνα, δεν υφίστανται στοιχεία αντιδικίας, δεδομένου ότι σε αυτήν μετέχει συνήθως μία μόνον διάδικη πλευρά, ήτοι τα εκάστοτε πειθαρχικώς ελεγχόμενα φυσικά ή/και νομικά πρόσωπα, μόνον πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί από τρίτο, μη διάδικο, υπέρ της απαλλαγής του πειθαρχικώς ελεγχόμενου προσώπου και όχι υπέρ της τιμωρίας του, και πάντοτε υπό τον όρο ότι στο πρόσωπο του τρίτου προσθέτως παρεμβαίνοντος συντρέχει η διαδικαστική προϋπόθεση του αμέσου, ενεστώτος και αυταπόδεικτου εννόμου συμφέροντος. Αντιθέτως, δε νοείται πρόσθετη παρέμβαση τρίτου προς υποστήριξη ασκήθειας από τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα ή τον Υπεύθυνο Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων πειθαρχικής διώξεως, με αίτημα την τιμωρία του/των πειθαρχικώς εγκαλουμένου/ων, δεδομένου ότι τα ασκούντα την οικεία

πειθαρχική δίωξη δικαιοδοτικά όργανα, καθώς και ο Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων περιορίζονται στην ενάσκηση της πειθαρχικής τους δικαιοδοσίας, όπως αυτή διαγράφεται από το Καταστατικό και τους Κανονισμούς της Ε.Π.Ο., ενώ δεν συμμετέχουν στην πειθαρχική διαδικασία, έχοντας προσλάβει την ιδιότητα του διαδίκου. Το απαιτούμενο, δε, άμεσο έννομο συμφέρον θεωρείται υφιστάμενο στο πρόσωπο του προσθέτως παρεμβαίνοντος, όταν με την πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να προστατευθεί ίδιον δικαίωμά του ή να αποτραπεί η δημιουργία εις βάρος του ορισμένης (πειθαρχικώς προβλεπόμενης) υποχρέωσης. Απαιτείται, δηλαδή, η επιδιωκόμενη με την ασκούμενη πρόσθετη παρέμβαση προστασία δικαιώματος του παρεμβαίνοντος ή η αποτροπή της δημιουργίας σε βάρος του υποχρέωσης να απειλείται από τη δεσμευτικότητα ή την εκτελεστικότητα της εκδοθησομένης απόφασης, είτε να υπάρχει κίνδυνος προσβολής τους από τις αντανακλαστικές συνέπειές της. Σε κάθε, δε, περίπτωση, το έννομο συμφέρον, το οποίο απαιτείται να συντρέχει στο πρόσωπο του προσθέτως παρεμβαίνοντος, επιτελώντας ειδική νομιμοποιητική λειτουργία για την άσκηση της προσθέτου παρεμβάσεως, πρέπει να είναι ατομικό, έννομο, δηλαδή άξιο προστασίας, στο πλαίσιο της προκείμενης πειθαρχικής δικαιοδοσίας των αρμοδίων πειθαρχικών οργάνων, και άμεσο, ήτοι να αναφέρεται σε υπαρκτές και όχι σε υποθετικές σχέσεις, επιπλέον, δε, η ανάγκη προστασίας να είναι ενεστώσα, να αφορά, επομένως, σε έννομες σχέσεις του παρόντος και όχι σε μελλοντικές και αβέβαιες έννομες σχέσεις, η διάπλαση των οποίων εξαρτάται από την πλήρωση αιρέσεων, την επέλευση γεγονότων ή την έκδοση αποφάσεων δικαιοδοτικών οργάνων. Εξάλλου, κύρια παρέμβαση ασκείται παραδεκτώς, σε περίπτωση που στο πλαίσιο μίας πειθαρχικής διαδικασίας ανακύπτει εκ των πραγμάτων διμερής αντιδικία. Τέτοια περίπτωση αποτελεί και η υποβολή ενστάσεως, κατ' άρθρον 23 παρ. 1 του Κ.Α.Π./ΕΠΟ, μίας εκ των διαγωνιζόμενων ομάδων κατά του κύρους ενός αγώνα ή της απόφασης του διαιτητή, περί μη διεξαγωγής ή διακοπής αυτού, οπότε η έτερη διαγωνιζόμενη ομάδα δικαιολογεί το απαιτούμενο άμεσο και ενεστώσ, βαθμολογικό έννομο συμφέρον, ώστε να ασκήσει κύρια παρέμβαση, αιτούμενη την απόρριψη της ενστάσεως που άσκησε η ενιστάμενη Π.Α.Ε. και την κατακύρωση ορισμένου μη διεξαχθέντος ή διακοπέντος αγώνα υπέρ αυτής, με τέρματα 0-3 (άρθρο 21 παρ. 4 του Κ.Α.Π./ΕΠΟ).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό στοιχείο Β' ως άνω, από 22-05-2017 πρόσθετη παρέμβασή της, που κατατέθηκε κατά την ημερομηνία της 23^{ης}-05-2017 ενώπιον της Γραμματείας του δικαιοδοτικού τούτου οργάνου, όπου εκκρεμεί και η ανωτέρω υπό στοιχείο Α' από 16-05-2017 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, λαμβάνοντας αριθμό πρωτοκόλλου 272/23-05-2017, η προσθέτως παρεμβαίνουσα Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., επικαλούμενη ότι διαθέτει σχετικώς άμεσο και αυταπόδεικτο έννομο συμφέρον, ζητεί την πειθαρχική τιμωρία της εγκαλουμένης και καθ' ης η πρόσθετη παρέμβαση, Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, και την επιβολή στην τελευταία των προβλεπόμενων ποινών, βάσει των διατάξεων του βαρύνοντος αυτήν πειθαρχικού κατηγορητηρίου. Πλέον συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι το έννομο συμφέρον της, για την άσκηση της προκείμενης προσθέτου παρεμβάσεως, συνίσταται στο ενδεχόμενο της τροποποίησης, συνεπεία των τυχόν επιβληθησόμενων, με την παρούσα απόφαση, πειθαρχικών κυρώσεων στην Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, του βαθμολογικού πίνακα του Πρωταθλήματος της Super League Ελλάδα, ο οποίος έχει επικυρωθεί, δυνάμει της από 08-05-2017 αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Super League Ελλάδα, ως προς τις θέσεις 1^η έως 5^η, με την επιφύλαξη της μη αδειοδότησεως κάποιας εκ των συμμετεχουσών στους αγώνες κατατάξεως (PLAY-OFFS) του Πρωταθλήματος ομάδας. Ότι, ειδικότερα, με την κατά τα ως άνω μερική επικύρωση του βαθμολογικού πίνακα, η πειθαρχικώς εγκαλούμενη Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ κατέλαβε την 1^η θέση, με 67 βαθμούς και η ίδια τη 2^η θέση, με 61 βαθμούς, ενώ έχει παραλλήλως προσφύγει κατά της ανωτέρω αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Super League Ελλάδα, ενώπιον του Διαιτητικού Δικαστηρίου της Ε.Π.Ο., αιτούμενη την ακύρωσή της, η δε συζήτηση της εν λόγω προσφυγής της έχει προσδιορισθεί προς συζήτηση κατά την ημερομηνία της 30^{ης}-05-2017. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η κρινόμενη πρόσθετη παρέμβαση της Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., νομίμως εκπροσωπούμενης από τον Αντιπρόεδρο του Διοικητικού της Συμβουλίου και Διευθύνοντα αυτής Σύμβουλο, Χρυσόστομο Γκαγκάτση, έχει ασκηθεί εμπροθέσμως, με την κατάθεση του σχετικού δικογράφου της, μετά των συνημμένων σε αυτό αποδεικτικών εγγράφων, στη Γραμματεία του ημετέρου Πρωτοβάθμιου

Πειθαρχικού Οργάνου και την κοινοποίησή του, επιμελεία της προσθέτως παρεμβαίνουσας, προς την Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ εντός της τασσόμενης από τη διάταξη του άρθρου 19 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο. προθεσμίας των είκοσι τεσσάρων (24) ωρών πριν από την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας συζήτηση της υπό στοιχείο Α΄ ως άνω κυρίας πειθαρχικής υποθέσεως, όπως τούτο προκύπτει από την υπ' αριθμ. 4.586/23-05-2017 έκθεση επιδόσεως του αρμοδίου Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών, Γεωργίου Στεφ. Κρασιώτη. Ωστόσο, η υπό κρίσιν πρόσθετη παρέμβαση τυγχάνει απορριπτέα προεχόντως ως νόμω αβάσιμη, δεδομένου ότι, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην ανωτέρω νομική σκέψη, δεν χωρεί νομίμως πρόσθετη παρέμβαση, όπως εν προκειμένω επιχειρεί η προσθέτως παρεμβαίνουσα Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., προς υποστήριξη της υπό στοιχείο Α΄ ως άνω συνεκδικαζόμενης, από 16-05-2017 πειθαρχικής διώξεως, την οποία έχει ασκήσει ο Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, και υπέρ της τιμωρίας της πειθαρχικώς εγκαλουμένης, Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ. Και τούτο, διότι στο πλαίσιο της προκείμενης κύριας πειθαρχικής διαδικασίας δεν υφίστανται στοιχεία αντιδικίας, αλλά σε αυτήν μετέχει μόνον μία διάδικη πλευρά και δη η Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, ως το πειθαρχικώς ελεγχόμενο νομικό πρόσωπο, ο δε ασκήσας την από 16-05-2017 πειθαρχική δίωξη Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων δεν τυγχάνει διάδικος στη σχετικώς ανοιγείσα πειθαρχική δίκη, ώστε να παρέμβει προσθέτως η Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ. υπέρ της εκ μέρους του ασκηθείσης πειθαρχικής διώξεως. Εξάλλου, για την πληρότητα της παρούσας, επισημαίνεται ότι η κρινόμενη πρόσθετη παρέμβαση τυγχάνει σε κάθε περίπτωση απορριπτέα ως απαράδεκτη, ελλείπει του απαιτούμενου προς τούτο αμέσου και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος της προσθέτως παρεμβαίνουσας Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., δοθέντος ότι το επικαλούμενο από την τελευταία βαθμολογικώς προσδιοριζόμενο έννομο συμφέρον της δεν αναφέρεται σε υπαρκτές, αλλά σε μελλοντικές και αβέβαιες σχέσεις, η διάπλαση των οποίων εξαρτάται από την επέλευση μελλοντικών γεγονότων και την έκδοση αποφάσεων δικαιοδοτικών οργάνων. Πλέον συγκεκριμένα, το συνιστάμενο στην τροποποίηση του βαθμολογικού πίνακα του διεξαχθέντος Πρωταθλήματος της Super League Ελλάδα της περιόδου 2016-2017 έννομο συμφέρον της Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., δεν κρίνεται άμεσο και ενεστώς, καθώς

εξαρτάται αφενός μεν από την έκδοση σχετικής αποφάσεως του Διαιτητικού Δικαστηρίου της Ε.Π.Ο., επί της από 18-05-2017 προσφυγής της νυν προσθέτως παρεμβαίνουσας, με την οποία θα κριθεί το αίτημα της τελευταίας, περί ακυρώσεως της από 08-05-2017 αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου της Super League Ελλάδα, δυνάμει της οποίας επικυρώθηκε ο βαθμολογικός πίνακας του τρέχοντος Πρωταθλήματος, ως προς τις 1^η έως και 5^η θέσεις αυτού, και αφετέρου από το ενδεχόμενο τροποποιήσεως του ίδιου βαθμολογικού πίνακα, συνεπεία της τυχόν επιβολής, με την παρούσα, στην πειθαρχικώς εγκαλουμένη Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, είτε της πειθαρχικής κυρώσεως της αφαιρέσεως έξι (6) βαθμών, είτε εκείνης του υποβιβασμού της σε επόμενη κατηγορία. Επιπλέον, καθ' ο μέρος το έννομο συμφέρον της προσθέτως παρεμβαίνουσας συνάπτεται με τη διαμόρφωση του βαθμολογικού πίνακα του επόμενου Πρωταθλήματος της Super League Ελλάδα, κρίνεται ωσαύτως ότι η ανάγκη προστασίας της Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ. δεν είναι άμεση και ενεστώσα, καθώς εξαρτάται από μέλλον και αβέβαιο γεγονός και δη από την επίδοση των συμμετεχουσών στο επόμενο Πρωτάθλημα ποδοσφαιρικών ομάδων και εντεύθεν τη σχετική βαθμολογική τους κατάταξη. Κατ' ακολουθίαν, επομένως, των ανωτέρω, πρέπει η ασκηθείσα πρόσθετη παρέμβαση της Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ. να απορριφθεί στο σύνολό της, με βάση τις ως άνω κύρια και επάλληλη αιτιολογίες.

I. Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 29 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., υπό τον τίτλο «Βία», ορίζονται τα ακόλουθα : «1. Οποιοσδήποτε χρησιμοποιεί βία ή προσπαθεί να επηρεάσει έναν αξιωματούχο αγώνα ή ομάδα, για να προβεί σε ορισμένες ενέργειες ή να τον παρεμποδίσει εν γένει με οποιονδήποτε τρόπο από το να ενεργήσει ελεύθερα στο πλαίσιο των καθηκόντων του, θα τιμωρείται με χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων ευρώ (50.000) τουλάχιστον και αγωνιστικό αποκλεισμό ή απαγόρευση εισόδου στον αγωνιστικό χώρο πέντε (5) τουλάχιστον ετών. 2. Σε περίπτωση κατά την οποία ασκηθεί βία, υπό μορφή σωματικής βλάβης ή τρομοκρατικής ενέργειας κατά διαιτητών ή μελών Δ.Σ. Π.Α.Ε. ή μετόχων εκτός γηπέδου και διαπιστωθεί η συμμετοχή μέλους Δ.Σ. Π.Α.Ε. ή μετόχου ή εντεταλμένου οργάνου με τη μορφή ηθικού ή φυσικού αυτουργού, το φυσικό πρόσωπο τιμωρείται με ισόβια απαγόρευση εισόδου στα γήπεδα. 3. Ιδιαίτερα σοβαρή και επιβαρυντική

περίπτωση θεωρείται ο τραυματισμός διαιτητών, βοηθών διαιτητών, παρατηρητών, βοηθών παρατηρητών και ιατρών αγώνων εντός του γηπέδου από αξιωματούχους ομάδων, ποδοσφαιριστές ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο με εντεταλμένη από την ομάδα υπηρεσία στον χώρο αυτό. 4. Στις ως άνω περιπτώσεις των παραγράφων 1, 2 και 3, εάν υπαίτια είναι ομάδα, επιβάλλονται, ανάλογα με τη βαρύτητα του παραπτώματος, οι ποινές: α) διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές, β) διεξαγωγής αγώνα σε ουδέτερο γήπεδο, γ) αφαίρεσης έξι (6) βαθμών, δ) υποβιβασμός ομάδας». Με την προρρηθείσα, δε, διάταξη προστατεύεται προεχόντως η ελευθερία του σχηματισμού και της πραγματώσεως της ήδη διαμορφωθείσης βουλήσεως των αξιωματούχων ενός αγώνα ή των μελών μίας ποδοσφαιρικής ομάδας, προκειμένου για την απρόσκοπτη εκτέλεση των καθηκόντων τους, και παραλλήλως η διασφάλιση της υγείας και της σωματικής ακεραιότητας των αξιωματούχων των αγώνων και των μελών των ποδοσφαιρικών ομάδων, καθώς και η διαφύλαξη του κύρους του ποδοσφαίρου έναντι του φιλάθλου κοινού και της εν γένει κοινής γνώμης. Ενεργητικό υποκείμενο του πειθαρχικού παραπτώματος της βίας του άρθρου 29 παρ. 1 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. δύναται να είναι οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο ασχολείται υπό οιαδήποτε ιδιότητα με το ποδόσφαιρο, σύμφωνα και τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 2 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο., ενώ παθητικό υποκείμενο του ίδιου παραπτώματος μπορεί να είναι είτε αξιωματούχος αγώνα, είτε μέλη μίας ποδοσφαιρικής ομάδας (αξιωματούχοι ομάδας, παίκτες, μέλη Δ.Σ. και μέτοχοι αυτής). Σύμφωνα, δε, με τη γραμματική διατύπωση της διατάξεως της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., η απλή μορφή του εν λόγω πειθαρχικού παραπτώματος δύναται να τελεσθεί υπαλλακτικώς με πλείονες τρόπους και συγκεκριμένα είτε με τη χρήση βίας, είτε με την απόπειρα επηρεασμού ενός αξιωματούχου αγώνα ή μίας ομάδας, προκειμένου αυτοί να προβούν σε ορισμένες ενέργειες, είτε ακόμη και με την απόπειρα της εν γένει παρεμποδίσεως καθ' οιονδήποτε τρόπο ενός αξιωματούχου ή μίας ομάδας, ώστε να μην ενεργήσουν ελεύθερα στο πλαίσιο των καθηκόντων τους. Ωστόσο, από την ασαφή και αδόκιμη ως άνω διατύπωση της προρρηθείσης διατάξεως δεν προκύπτει η έννοια της βίας, πολλώ, δε, μάλλον δεν ορίζονται οι έτεροι τρόποι, με τους οποίους ο υπαίτιος επιχειρεί είτε να επηρεάσει έναν αξιωματούχο αγώνα ή ομάδα, ώστε να προβούν σε ορισμένη ενέργεια, προφανώς αντικείμενη προς τα καθήκοντα και

τα συμφέροντά τους, είτε να παρεμποδίσει αυτούς από το να ενεργήσουν ελεύθερα στο πλαίσιο των καθηκόντων τους. Έτσι, ως βία θα πρέπει να νοηθεί, σύμφωνα και με την ταυτόσημη έννοια που της αποδίδεται στο πλαίσιο της διατάξεως του άρθρου 330 του Ποινικού Κώδικα, η υλικώς επενεργούσα άσκηση φυσικής δυνάμεως επί του σώματος, η υπερνικώσα την προβαλλόμενη ή αναμενόμενη αντίσταση του θύματος. Η βία διακρίνεται σε απόλυτη (*vis absoluta*) και ψυχολογική-εξαναγκάζουσα (*vis compulsiva*). Απόλυτη βία συνιστά ο άμεσος εξαναγκασμός της συμπεριφοράς, η σωματική επενέργεια στο θύμα κατά τρόπο απόλυτο, όπου καθίσταται τελείως αδύνατος ο σχηματισμός της βουλήσεως ή η πραγμάτωση της ήδη υπάρχουσας βουλήσεως με τον παραμερισμό των εξωτερικών της προϋποθέσεων, ενώ ψυχολογική-εξαναγκάζουσα βία αποτελεί ο εξαναγκασμός όχι με τον εξωτερικό αποκλεισμό των εναλλακτικών δυνητικών συμπεριφορών, αλλά με την επιβολή στο θύμα ορισμένης συμπεριφοράς, μέσω απειλούμενου παρόντος κακού, δηλαδή συντρέχει μεν βουλευτική κυριαρχία του δρώντος στις σωματικές του κινήσεις, αλλά εν προκειμένω η βούλησή του αποτελεί προϊόν ψυχολογικού καταναγκασμού, χωρίς να εξουδετερώνεται το άτομο εντελώς λειτουργικά ως προς τις σωματικές του κινήσεις. Περαιτέρω, δε, θα πρέπει να γίνει ερμηνευτικώς δεκτό ότι σκοπός του μετελθόντος τη βία είναι όχι ο «επηρεασμός», αλλά ορθότερα ο εξαναγκασμός του παθητικού υποκειμένου του παραπτώματος σε ορισμένη πράξη ή παράλειψη διενέργειας πράξεως, που ανάγεται στο πλαίσιο των καθηκόντων του, ενώ, όπως προκύπτει από το γράμμα της εν λόγω διατάξεως, είναι αδιάφορη, ως προς την κατ' αρχήν κατάφαση της πειθαρχικής ευθύνης του υπαιτίου, η τελική επίτευξη ή μη του ανωτέρω σκοπού του, δοθέντος ότι ως πειθαρχικό παράπτωμα τυποποιείται και η απόπειρα εξαναγκασμού αξιωματούχου αγώνα ή ομάδας σε πράξη ή παράλειψη, με τη χρήση βίας, ή με οποιοδήποτε άλλο -απροσδιόριστο από την ίδια διάταξη- τρόπο/μέσον, ανεξαρτήτως της αιτιώδους επελεύσεως της σκοπούμενης αυτής από τον υπαίτιο πράξεως ή παραλείψεως του παθόντος. Ωστόσο, η επίτευξη του ανωτέρω σκοπού του υπαιτίου, με τα ως άνω μέσα, λαμβάνεται υπ' όψιν κατά την επιμέτρηση της προσήκουσας πειθαρχικής κυρώσεως. Περαιτέρω, με τη διάταξη της παραγράφου 2 του ιδίου άρθρου εισάγεται διακεκριμένη παραλλαγή του

βασικού πειθαρχικού παραπτώματος, επαπειλώντας βαρύτερη πειθαρχική μεταχείριση του υπαιτίου φυσικού προσώπου, φυσικού ή ηθικού αυτουργού, ενώ στην παράγραφο 3 του αυτού άρθρου προβλέπεται ως ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση, που θα πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψιν από τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα, κατά την επιμέτρηση των οικείων πειθαρχικών κυρώσεων, ο τυχόν επελθών τραυματισμός διαιτητών, βοηθών διαιτητών, παρατηρητών, βοηθών παρατηρητών και ιατρών αγώνων εντός του γηπέδου από αξιωματούχους ομάδων, ποδοσφαιριστές ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο με εντεταλμένη από την ομάδα υπηρεσία στον χώρο αυτό. Τέλος, με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 29 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., προβλέπεται η επιβολή των ειδικότερα μνημονευόμενων πειθαρχικών κυρώσεων, σε περίπτωση που υπαίτια κρίνεται και μία ομάδα, για την τέλεση τόσο της απλής μορφής, όσο και των διακεκριμένων παραλλαγών του εν λόγω πειθαρχικού παραπτώματος. Η έννοια, δε, της υπαιτιότητας της ομάδας, που αναφέρεται στη διάταξη του άρθρου 29 παρ. 4 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., προκειμένου για την κατάφαση της πειθαρχικής της ευθύνης και την τιμώρησή της με τις προβλεπόμενες από την εν λόγω διάταξη πειθαρχικές ποινές, θα πρέπει να ιδωθεί υπό το φως των διατάξεων του άρθρου 14 παρ. 2 και 3 του ίδιου Κώδικα, σύμφωνα με τις οποίες οι ομάδες ευθύνονται σε περίπτωση παραβάσεως του Πειθαρχικού Κώδικα, και των εν γένει κανονισμών της Ε.Π.Ο., ως αντικειμενικά υπαίτιες ή ορθότερα ως αντικειμενικά ευθυνόμενες. Μάλιστα, ευθύνονται για κάθε πράξη ή ενέργεια ατομική ή συλλογική, φυσικών ή νομικών προσώπων, που συνδέονται με αυτές (ομάδες), με την οποία (πράξη ή ενέργεια) δημιουργείται στο φίλαθλο κοινό και την εν γένει κοινή γνώμη αίσθημα απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού, παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και της προσελεύσεως στα γήπεδα. Ως εκ τούτων, και με δεδομένο ότι εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να συντρέχει το στοιχείο της υπαιτιότητας στο νομικό πρόσωπο μίας Π.Α.Ε., η τελευταία θεωρείται ως «υπαίτια» ή ορθότερα ως αντικειμενικώς ευθυνόμενη για τις υπαίτιες πράξεις και παραλείψεις τόσο των προσώπων που την εκπροσωπούν κατά Νόμο, όσο και εκείνων που συνδέονται με αυτήν καθ' οιονδήποτε τρόπο, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται και οι φίλαθλοί της. Εξάλλου, θα πρέπει να επισημανθεί ότι στη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 29 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. προβλέπεται μία κλιμάκωση των θεωρητικώς επαπειλούμενων

ποιών, τις οποίες το αρμόδιο πειθαρχικό όργανο καλείται να επιβάλλει, «ανάλογα με τη βαρύτητα του παραπτώματος». Ο Πειθαρχικός, δηλαδή, Νομοθέτης παρέσχε στο αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο την ευχέρεια να επιβάλλει στην εγκαλούμενη Π.Α.Ε. την αναγκαία, πρόσφορη, κατάλληλη και ευρισκόμενη σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος κύρωση, εκτιμώντας το είδος, την έκταση και την απαξία κάθε συγκεκριμένης πειθαρχικής παραβάσεως, σε συνδυασμό και με τις τυχόν συντρέχουσες επιβαρυντικές περιστάσεις εκάστης περιπτώσεως. Τέλος, επισημαίνεται ότι μεταξύ των επαπειλούμενων πειθαρχικών κυρώσεων για την εν λόγω παράβαση συγκαταλέγονται και εκείνη της διεξαγωγής αγώνα, χωρίς θεατές, καθώς και αυτή της διεξαγωγής αγώνα σε ουδέτερο γήπεδο, χωρίς, ωστόσο, να προσδιορίζεται ο αριθμός των αγωνιστικών ημερών, κατά τις οποίες θα πρέπει να εκτιθούν οι εν λόγω διαζευκτικώς επιβαλλόμενες ποινές. Προς τούτο, διευκρινίζεται ότι τα αρμόδια Πειθαρχικά Όργανα, στο πλαίσιο της εφαρμογής της προκείμενης διατάξεως του άρθρου 29 παρ. 4 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., δύνανται να επιβάλλουν τις ως άνω πειθαρχικές κυρώσεις και να ορίσουν με την απόφασή τους τον αριθμό των αγωνιστικών ημερών - ακόμη και πλείονες της μίας-, κατά τις οποίες θα εκτιθεί από την υπαίτια Π.Α.Ε. είτε η διεξαγωγή αγώνα κεκλεισμένων των θυρών, είτε η διεξαγωγή αγώνα σε ουδέτερο γήπεδο, συνεκτιμώντας τη βαρύτητα και την απαξία του συγκεκριμένου πειθαρχικού παραπτώματος. Αντίθετη ερμηνευτική, κατά την οποία μόνον μία (1) αγωνιστική ημέρα κεκλεισμένων των θυρών ή διεξαγωγής αγώνα σε ουδέτερο γήπεδο μπορεί να επιβληθεί στην υπαίτια Π.Α.Ε., κατ' εφαρμογή του άρθρου 29 παρ. 4 περ. α' και β' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., δεν μπορεί να συναχθεί από την ανωτέρω παράλειψη του Πειθαρχικού Νομοθέτη, να ορίσει ρητώς τον σχετικό αριθμό των αγωνιστικών ημερών, ούτε από το γεγονός ότι, σύμφωνα με τη γραμματική διατύπωση της διατάξεως, χρησιμοποιήθηκε η φράση «διεξαγωγής αγώνα» σε ενικό αριθμό, αντί εκείνης της «διεξαγωγής αγώνων», σε πληθυντικό αριθμό. Και τούτο, καθώς σε πληθώρα διατάξεων του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. (βλ. επί παραδείγματι άρθρο 15 παρ. 3 περ. Β' στοιχ. β' υποπερ. β', στοιχ. γ' υποπερ. β', στοιχ. δ' υποπερ. β', παρ. 4 περ. Α', περ. Β', περ. Γ' στοιχ. β', παρ. 6 περ. ε' στοιχ. ι του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.) χρησιμοποιείται από τον Συντάκτη

του ο ίδιος ως άνω όρος, ήτοι επαπειλείται ως κύρωση η «ποινή διεξαγωγής αγώνα (σε ενικό αριθμό) χωρίς θεατές» -και όχι εκείνη της «ποινής διεξαγωγής αγώνων (σε πληθυντικό αριθμό) χωρίς θεατές»-, με την παράλληλη, όμως, ρητή πρόβλεψη ενός πλαισίου αγωνιστικών ημερών –και όχι μόνον μίας-, παρέχοντας στα αρμόδια Πειθαρχικά Όργανα την ευχέρεια να επιβάλλουν την προσήκουσα πειθαρχική κύρωση, εντός του διαγραφόμενου σχετικώς πλαισίου αγωνιστικών ημερών. Λαμβανομένης, δε, περαιτέρω υπ' όψιν της ιδιαίτερης βαρύτητας των λοιπών προβλεπόμενων από την ίδια διάταξη πειθαρχικών κυρώσεων [αφαίρεση έξι (6) βαθμών, υποβιβασμός ομάδας], αλλά και της απαξίας που προσδίδεται στο εν λόγω πειθαρχικό παράπτωμα της βίας, συνάγεται ότι ο Συντάκτης του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο. κατέλειπε τη δυνατότητα στα Πειθαρχικά Όργανα, σε περίπτωση επιβολής των πειθαρχικών κυρώσεων της διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές και της διεξαγωγής αγώνα σε ουδέτερο γήπεδο, κατ' άρθρον 29 παρ. 4 περ. α' και β' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., να προσδιορίσουν, με την απόφασή τους, τον αριθμό των αγωνιστικών ημερών, που ήθελε κριθεί ότι ευρίσκεται σε αναλογία με τη βαρύτητα του ανωτέρω πειθαρχικού αδικήματος. II. Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 1 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο., «Η διαδικασία έναρξης της πειθαρχικής δίωξης ξεκινά : α. αυτεπάγγελα από την ίδια την πειθαρχική Επιτροπή, με βάση τα Φύλλα αγώνων, β. με δίωξη που ασκείται από τον υπεύθυνο άσκησης πειθαρχικής δίωξης στις περιπτώσεις που τούτο προβλέπεται, γ. μετά από ένσταση που υποβάλλεται από ένα ενδιαφερόμενο μέρος, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στις διατάξεις των ισχυόντων κανονισμών. ...». Σύμφωνα, δε, με τις διατάξεις του άρθρου 35 παρ. 1 και 2 του Π.Κ. της ΕΠΟ, καθορίζεται η αρμοδιότητα του Υπευθύνου Ασκήσεως Πειθαρχικής Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων να ασκεί δίωξη για παράβαση διατάξεων του Καταστατικού ή των Κανονισμών της Ε.Π.Ο. και να παραπέμπει τα ευθυνόμενα πρόσωπα στις αρμόδιες επιτροπές για πειθαρχικά αδικήματα, που δεν αναφέρονται στο φύλλο αγώνος και περιήλθαν σε γνώση του α) κατόπιν παραπομπής από την Ε.Ε. της ΕΠΟ, β) κατόπιν παραπομπής από επιτροπές ή υπηρεσίες της ΕΠΟ, γ) από ίδια αντίληψή του για γεγονότα ή δηλώσεις που καλύπτονται από τα Μ.Μ.Ε. και δ) από στοιχειοθετημένες επώνυμες καταγγελίες. Η εξουσία, δε, δίωξεως με βάση το οπτικό υλικό (ήτοι εκτός του Φύλλου Αγώνος) δεν ανήκει στις

πειθαρχικές Επιτροπές, αλλά μόνον στον Υπεύθυνο Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων. Επιπλέον, ο τελευταίος ασκεί αποκλειστικώς δίωξη για γεγονότα που αποτελούν εκτεταμένα επεισόδια, όπως αυτά προσδιορίζονται στο άρθρο 15 παρ. 6 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. Εξάλλου, ως υποχρεωτικά στοιχεία ενός πειθαρχικού κατηγορητηρίου, προκειμένου να δυνηθεί το πειθαρχικώς εγκαλούμενο πρόσωπο να προετοιμάσει προσηκόντως την υπεράσπισή του, θα πρέπει να θεωρηθούν το ονοματεπώνυμο του φυσικού προσώπου ή η επωνυμία του νομικού προσώπου, που ελέγχεται πειθαρχικώς, η χρονολογία, η ημέρα και η ώρα εμφανίσεώς τους προς απολογία ενώπιον του αρμοδίου Πειθαρχικού Οργάνου ή Επιτροπής, ο ακριβής καθορισμός της πειθαρχικής παραβάσεως, που τους αποδίδεται, με αναφορά του τόπου και του χρόνου τελέσεώς της, καθώς και με συνοπτική, πλην, όμως, πλήρη και σαφή αναφορά του βιοτικού συμβάντος, που συγκροτεί την ελεγχόμενη πειθαρχική παράβαση, κατά τα αντικειμενικά και υποκειμενικά της στοιχεία, και, τέλος, η μνεία της οικείας διατάξεως των Κανονισμών της Ε.Π.Ο., που τυποποιεί το πειθαρχικό παράπτωμα και καθορίζει την απειλούμενη γι' αυτό πειθαρχική κύρωση, καθώς και η υπογραφή του ασκούντος την πειθαρχική δίωξη. Αντιθέτως, δεν αποτελεί στοιχείο του πειθαρχικού κατηγορητηρίου, συναπτόμενο με οιαδήποτε ρητώς απαγγελλόμενη από ορισμένη διάταξη Κανονισμού της Ε.Π.Ο. ποινή ακυρότητας ή απαραδέκτου αυτού, η εξειδίκευση της πηγής της γνώσεως του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων για τα ελεγχόμενα πειθαρχικά παραπτώματα, ούτε, δε, απαιτείται να προσδιορίζεται στο πειθαρχικό κατηγορητήριο ο τρόπος, με τον οποίο περιήλθε σε γνώση του το βιοτικό συμβάν, που συγκροτεί, κατά τα αντικειμενικά και υποκειμενικά του στοιχεία, την υπόσταση μίας πειθαρχικής παραβάσεως. **III.** Επιπλέον, δε, θα πρέπει να επισημανθεί ότι η καθιερούμενη από τη διάταξη του άρθρου 241 εδ. α' ΚΠΔ μυστικότητα της ανακρίσεως, που εφαρμόζεται και στο πλαίσιο διενεργούμενης προκαταρκτικής εξετάσεως (πρβλ. άρθρο 31 παρ. 2 εδ. α' ΚΠΔ), υποχωρεί χάριν της προστασίας των δικαιωμάτων των διαδίκων και της εξυπηρέτησης υπέρτερου εννόμου συμφέροντος τρίτων, το οποίο μπορεί να είναι υλικό ή ακόμη και ηθικό. Τέτοιο έννομο συμφέρον συντρέχει και προς το σκοπό προασπίσεως συγκεκριμένου

δικαιώματος τρίτου επί έτερης εκκρεμούς ή επαπειλούμενης δικαστικής, διοικητικής ή και πειθαρχικής διαδικασίας. Πράγματι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 147 εδ. β΄ ΚΠΔ, κατά τη διάρκεια της ανακρίσεως, επιτρέπεται να χορηγηθούν αντίγραφα των ανακριτικών πράξεων ή να γίνει γνωστοποίηση του περιεχομένου τους στους μεν διαδίκους σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 101, 104, 107 και 108 ΚΠΔ, σε οποιονδήποτε, δε, τρίτο, εάν δικαιολογεί το απαιτούμενο προς τούτο έννομο συμφέρον, με ομόφωνη έγκριση του Ανακριτή και του Εισαγγελέα. Εάν, δε, πρόκειται για προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση, η χορήγηση των προδικαστικών πράξεων ή η γνωστοποίηση του περιεχομένου τους γίνεται από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, ο οποίος κατά τις διατάξεις των άρθρων 31 παρ. 1 και 33 παρ. 1 ΚΠΔ, τις παραγγέλλει και τις διευθύνει (ΓνωμΕισΑΠ 15/2007 ΠοινΔνη 2008.1324, πρβλ. όμως και ΓνωμΕισΕφ 3/1968 ΠοινΧρΙΗ.634). Σε κάθε, δε, περίπτωση, γίνεται γενικά δεκτό ότι η παραβίαση της επιβαλλόμενης από τη διάταξη του άρθρου 241 εδ. α΄ ΚΠΔ αρχής της μυστικότητας της ανακρίσεως δεν επάγεται οιαδήποτε ακυρότητα, ούτε σχετική, ούτε απόλυτη (ΑΠ 809/2008 ΠοινΧρ 2009.315, ΣυμβΕφΑθ 1327/2009 ΠοινΧρ 2009.742).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό στοιχείο Α΄ ως άνω, από 16-05-2017 πειθαρχική δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων σε βάρος της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, αποδίδεται στην εγκαλούμενη Π.Α.Ε. παράβαση των διατάξεων των άρθρων 1, 2, 3, 5, 13, 14 και 29 παρ. 1 και 4 του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., που αφορά σε πειθαρχικώς ελεγκτέα πράξη, η οποία φέρεται ότι τελέσθηκε κατά την ανάπαυλα του ημιχρόνου του ποδοσφαιρικού αγώνος, που διεξήχθη την 01^η-04-2017, μεταξύ των ομάδων Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ και Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, στο πλαίσιο της 26^{ης} αγωνιστικής ημέρας του πρωταθλήματος της Super League Ελλάδα 2016-2017. Ειδικότερα, σύμφωνα με το πειθαρχικό κατηγορητήριο, που αποδίδεται στην εγκαλουμένη, κατά τη διάρκεια του ημιχρόνου της ως άνω ποδοσφαιρικής συναντήσεως και ενώ το αποτέλεσμα ήταν 0-1 υπέρ της φιλοξενούμενης ομάδας, καθώς η αποστολή της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ εισερχόταν στα αποδυτήρια, άγνωστοι άνδρες που ευρίσκονταν στο διάδρομο-φυσούνα (ο οποίος οδηγεί στον χώρο των αποδυτηρίων), κάποιοι εξ αυτών με διακριτικά της γηπεδούχου ομάδας και έτεροι χωρίς, φέροντες άλλοι διαπιστεύσεις και άλλοι χωρίς αυτές, επιτέθηκαν

με γροθιές και κλωτσιές, εξυβρίζοντας ταυτόχρονα αυτούς και χτυπώντας τους σε όλο τους το σώμα, τους Χρυσοβαλάντη Μαλανδράκη, Αντώνιο-Στυλιανό Κοκκαλά, VANDERSON SCARDUELLI ΤΟΥ VALDIR και RAUL LLORENTE του JOSE. Επιπλέον, ο Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων στο συνταγέν από αυτόν πειθαρχικό κατηγορητήριο ρητώς μνημονεύει τις από 02-05-2017, 03-05-2017 και 07-05-2017 ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις των Χρυσοβαλάντη Μαλανδράκη του Κυριάκου, Αντωνίου-Στυλιανού Κοκκαλά του Λουκά, Στυλιανού Μαραγκού του Γεωργίου, Κωνσταντίνου Κοσμάδακη του Ιωάννη, Ιωάννη Στάθη του Γεωργίου, Χρήστου Καρυπίδη του Αρχιμήδη, VANDERSON SCARDUELLI ΤΟΥ VALDIR, JUAN MANUEL HORTA MUNAFO του ESTEBAN JOSE και RAUL LLORENTE του JOSE, εκ των οποίων ο μὲν πρώτος τυγχάνει εκπρόσωπος της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, οι δε λοιποί παίκτες της εν λόγω ομάδας, ενώ, περαιτέρω, επεσύναψε στο πειθαρχικό κατηγορητήριό του, πλην άλλων, και τις εν λόγω ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις των ανωτέρω προσώπων, που εδόθησαν ενώπιον των αρμοδίων προανακριτικών υπαλλήλων, στο πλαίσιο διενεργηθείσης συναφώς προκαταρκτικής εξετάσεως, κατόπιν σχετικής παραγγελίας του κου Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πειραιώς, και τις διεβίβασε στο ημέτερο Δικαιοδοτικό Όργανο, ως κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία για την αξιολόγηση της ουσιαστικής βασιμότητας της αποδιδόμενης στην εγκαλουμένη πειθαρχικής κατηγορίας. Επιπροσθέτως, δε, ο Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων διεβίβασε ενώπιόν μας και την αλληλογραφία του ιδίου με τον κ. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιώς, δυνάμει της οποίας περιήλθαν σε γνώση του οι ως άνω ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις. Πλέον συγκεκριμένα, από την παραδεκτή επισκόπηση της εν λόγω αλληλογραφίας, προκύπτει ότι, κατόπιν του υπ' αριθμ. πρωτ. 13492/09-05-2017 εγγράφου του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων προς τον κ. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιώς, ο τελευταίος διεβίβασε, με το υπ' αριθμ. πρωτ. 3712/09-05-2017 έγγραφό του, σε αυτόν αντίγραφα των τριάντα (30) ληφθεισών, στο πλαίσιο της τότε διενεργούμενης προκαταρκτικής εξετάσεως, ενόρκων μαρτυρικών καταθέσεων των παικτών και των μελών της αποστολής της ομάδας Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, που έλαβε μέρος στον ανωτέρω επίμαχο ποδοσφαιρικό αγώνα, προκειμένου ο

Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων να τις αξιοποιήσει αποδεικτικώς, κατά τον εκ μέρους του έλεγχο τυχόν τελέσεως πειθαρχικών παραπτώματων. Ήδη, δε, η πειθαρχικώς εγκαλουμένη, τόσο με το από 24-05-2017 έγγραφο υπόμνημά της, όσο και με σχετική προφορική δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων της, καταχωρισθείσα στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου, ισχυρίζεται ότι η προκείμενη από 16-05-2017 πειθαρχική δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων πάσχει ακυρότητα και εντεύθεν πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, δεδομένου ότι, προκειμένου να προσδιορισθεί το αποδιδόμενο σε αυτήν πειθαρχικό παράπτωμα, αξιοποιήθηκαν και συναξιολογήθηκαν οι ως άνω αναφερόμενες ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις, οι οποίες, ωστόσο, συνιστούν παράνομα αποδεικτικά μέσα, δοθέντος ότι εισεφέρθησαν στην προκείμενη πειθαρχική διαδικασία από τον Υπεύθυνο Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, κατά παράβαση της καθιερούμενης από τη διάταξη του άρθρου 241 εδ. α΄ ΚΠΔ αρχής της μυστικότητας της ανακρίσεως, αλλά και της διατάξεως του άρθρου 147 εδ. β΄ του ΚΠΔ. Επιπλέον, ισχυρίζεται ότι η προκείμενη πειθαρχική δίωξη τυγχάνει απαράδεκτη και για τον πρόσθετο λόγο ότι τα αναγραφόμενα σε αυτήν πραγματικά περιστατικά δεν έχουν συμπεριληφθεί στις περιοριστικά αναφερόμενες στη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 του Δικονομικού Κανονισμού Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο. εκθέσεις των εντεταλμένων προς τούτο οργάνων (διαιτητών, παρατηρητών, αστυνομικής αρχής). Ωστόσο, ο προεκτεθείς ισχυρισμός της πειθαρχικώς εγκαλουμένης τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος, για τους ακόλουθους λόγους : Κατ' αρχήν, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στην υπό στοιχείο II ως άνω νομική σκέψη της παρούσας, στην προκείμενη πειθαρχική δίωξη διαλαμβάνονται άπαντα τα απαιτούμενα σχετικώς στοιχεία, τα οποία συγκροτούν την αποδιδόμενη στην εγκαλουμένη πειθαρχική παράβαση, κατά τα αντικειμενικά και υποκειμενικά της στοιχεία, ως και η σχετική διάταξη του Πειθαρχικού Κώδικα της Ε.Π.Ο., που την τυποποιεί και ορίζει την επιβλητέα γι' αυτήν πειθαρχική κύρωση. Δεν απαιτείτο, εξάλλου, να εξειδικεύεται στην ασκηθείσα πειθαρχική δίωξη, η πηγή της γνώσεως του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, ως προς τα ελεγχόμενα πειθαρχικώς πραγματικά περιστατικά, καθόσον τούτη δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο, προσδιορίζον την αποδιδόμενη στην εγκαλουμένη κατηγορία. Επομένως, ως

εκ περισσού μνημονεύονται σε αυτήν (πειθαρχική κατηγορία) οι προρρηθείσες ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις, τις οποίες, όπως συνομολογεί και η εγκαλουμένη, με το έγγραφο υπόμνημά της, που ενεχείρισε ενώπιόν μας, αξιοποίησε και «συναξιολόγησε» ο Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, προκειμένου για την εκ μέρους του άσκηση της προκειμένης πειθαρχικής διώξεως. Από τον ανωτέρω, δε, ισχυρισμό της εγκαλουμένης, περί συναξιολογήσεως των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων, συνάγεται ότι και η τελευταία ισχυρίζεται εμμέσως, πλην σαφώς, ότι ο Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων ενδεχομένως έλαβε υπ' όψιν του, για την άσκηση της πειθαρχικής διώξεώς του, όχι μόνον τις προμνησθείσες ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις, αλλά και έτερα στοιχεία, τα οποία δεν μνημονεύει, ούτε επισυνάπτει στο κατηγορητήριό του, ως μη έχων σχετική προς τούτο υποχρέωση. Εξάλλου, οι επίμαχες αυτές ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις ενώπιον των αρμοδίων προανακριτικών υπαλλήλων, ληφθείσες ακόμη και στο πλαίσιο έτερης (ποινικής εν προκειμένω) διαδικασίας, συνιστούν επώνυμες καταγγελίες, κατά την έννοια του άρθρου 35 παρ. 1 περ. iv του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., που παραδεκτώς δύνανται να αποτελέσουν την πηγή της πληροφόρησης του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, για πειθαρχικά αδικήματα, τα οποία δεν αναφέρονται στο συνταγέν από το διαιτητή Φύλλο του Αγώνα. Επιπλέον, σύμφωνα και με τα δεκτά γενόμενα στην υπό στοιχείο III ως άνω νομική σκέψη της παρούσας, ο Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, ενεργώντας υπό την ιδιότητά του ως τρίτου στην παραλλήλως διεξαγόμενη εκκρεμή ποινική διαδικασία και προς ικανοποίηση του εννόμου συμφέροντός του, του συνισταμένου στην εκ μέρους του προσήκουσα ενάσκηση της πειθαρχικής του δικαιοδοσίας, αιτήθηκε νομίμως, κατ' άρθρο 147 εδ. β' ΚΠΔ, και έλαβε από τον αρμόδιο προς τούτο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Πειραιώς και εποπτεύοντα τη συναφώς διενεργούμενη προκαταρκτική εξέταση αντίγραφα των εν λόγω μαρτυρικών καταθέσεων. Επομένως, ουδόλως παραβιάσθηκε η αρχή της μυστικότητας της έτερης ποινικής διαδικασίας (άρθρο 241 εδ. α' ΚΠΔ), απλώς αυτή εκάμφθη νομίμως, μέσω της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 147 εδ. β' ΚΠΔ διαδικασίας, τα δε έγγραφα στοιχεία που ελήφθησαν σχετικώς και στα οποία

στηρίχθηκε, πλην άλλων, αποδεικτικώς η εν προκειμένω ασκηθείσα πειθαρχική του δίωξη σε βάρος της εγκαλούμενης Π.Α.Ε., δεν κατέστησαν τοιουτοτρόπως ανεπίτρεπτα ή παράνομα αποδεικτικά μέσα. Άλλωστε, οι ίδιες αυτές μαρτυρικές καταθέσεις επιτρεπτώς δύνανται να αξιοποιηθούν αποδεικτικώς και από το παρόν Πειθαρχικό Όργανο, στο πλαίσιο της διαμορφώσεως του αποδεικτικού του πορίσματος επί της ουσιαστικής βασιμότητας της αξιολογούμενης πειθαρχικής κατηγορίας. Σε κάθε, όμως, περίπτωση, θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο νυν εξεταζόμενος ισχυρισμός της εγκαλουμένης τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος και δη ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋποθέσεως, δεδομένου ότι ακόμη και εάν ήθελε θεωρηθεί πως συντρέχει εν προκειμένω ορισμένη παραβίαση της αρχής της μυστικότητας της διενεργηθείσης συναφώς προκαταρκτικής εξετάσεως, τότε αυτή αφενός μεν αφορά στην έτερη ως άνω ποινική διαδικασία και αφετέρου δε δύναται να προκαλέσει οιαδήποτε ακυρότητα ή απαράδεκτο της νυν εξεταζόμενης πειθαρχικής διώξεως, καθόσον ουδέν υπερασπιστικό δικαίωμα της πειθαρχικώς εγκαλουμένης παραβιάζεται. Τέλος, καθ' ο μέρος ο ίδιος ισχυρισμός της εγκαλουμένης, περί απαράδεκτου ασκήσεως της προκείμενης πειθαρχικής διώξεως, ερείδεται στο γεγονός ότι τα πραγματικά περιστατικά, που διαλαμβάνονται στην τελευταία, δεν μνημονεύονται παραλλήλως και στις προβλεπόμενες από τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 2 του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο. εκθέσεις των εντεταλμένων προς τούτο οργάνων (διαιτητών, παρατηρητών, αστυνομικής αρχής), τότε αυτός (ισχυρισμός) τυγχάνει ωσαύτως απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος και δη ως ερειδόμενος επί εσφαλμένης προϋποθέσεως, καθώς από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 35 παρ. 1 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. και 7 περ. α' και β' του Δικονομικού Κανονισμού Λειτουργίας Δικαστικών Οργάνων της Ε.Π.Ο., στην αρμοδιότητα του Υπευθύνου Ασκήσεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων εμπίπτει η άσκηση διώξεων για πειθαρχικά αδικήματα, που δεν αναφέρονται στις εκθέσεις των αξιωματούχων του αγώνα, ήτοι στο φύλλο αγώνα του διαιτητή ή στην έκθεση του παρατηρητή, αλλά περιήλθαν σε γνώση του, με τους τρόπους που μνημονεύονται στην προρρηθείσα διάταξη του άρθρου 35 παρ. 1 i-iv του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. Εξάλλου, η εγκαλούμενη Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ αιτιάται ότι η προκείμενη πειθαρχική διαδικασία τυγχάνει απαράδεκτη, και λόγω δεδικασμένου. Πλέον συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι, με βάση τις εκθέσεις των

αξιωματούχων του επίμαχου ποδοσφαιρικού αγώνα και των αρμοδίων αστυνομικών αρχών, εξεδόθη σε βάρος της η υπ' αριθμ. πρωτ. 177/04-04-2017 κλήση προς απολογία του ημετέρου Πειθαρχικού Οργάνου, για τις πειθαρχικές παραβάσεις της αφής δεκαεπτά (17) καπνογόνων και δεκαέξι (16) πυρσών, καθώς και της ρίψεως μίας (1) κροτίδας, ενώ αυτή καταδικάσθηκε για τα εν λόγω πειθαρχικά παραπτώματα, δυνάμει της υπ' αριθμ. 148/12-04-2017 αποφάσεως του Δικαιοδοτικού τούτου Οργάνου. Ότι, επιπλέον, μολονότι περιήλθε σε γνώση του παρόντος Πρωτοβάθμιου Μονομελούς Πειθαρχικού Οργάνου η έκθεση του παρατηρητή του αγώνα, στην οποία αναφερόταν πως, κατά τη διάρκεια της ανάπαυλας του ημιχρόνου είχαν σημειωθεί αντεγκλήσεις και είχε απειληθεί σύρραξη, που απεφεύχθη ύστερα από παρέμβαση της αστυνομικής δυνάμεως, ωστόσο, με διάταξή μας, κρίθηκε ότι δεν έπρεπε να απαγγελθεί πειθαρχική κατηγορία καθ' οιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου, ένεκα της αοριστίας και της ασάφειας των παρατιθέμενων συναφώς πραγματικών περιστατικών, ως προς τα πρόσωπα των υπαιτίων, από τον παρατηρητή του αγώνα. Ότι ως εκ τούτων, τα πραγματικά περιστατικά, που διαλαμβάνονται στην κρινόμενη πειθαρχική δίωξη έχουν αμετακλήτως κριθεί από το παρόν Δικαιοδοτικό Όργανο και ότι, συνεπώς, θα πρέπει η εν λόγω πειθαρχική δίωξη, που έχει ασκήσει ο Υπεύθυνος Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, να κηρυχθεί απαράδεκτη, λόγω του κατά τα ανωτέρω απορρέοντος δεδικασμένου. Ωστόσο, και ο εν λόγω ισχυρισμός της πειθαρχικώς εγκαλουμένης κρίνεται απορριπτέος, ως μη νόμιμος, δεδομένου ότι από τα σχετικώς υποστηριζόμενα από την εγκαλουμένη προκύπτει πως αφενός μεν, με την υπ' αριθμ. πρωτ. 148/12-04-2017 απόφαση του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου, δεν έχει κριθεί το αυτό βιοτικό συμβάν, το οποίο κατάγεται υπό διάγνωση με την νυν εξεταζόμενη πειθαρχική δίωξη, αφετέρου, δε, διότι μόνη η αρχειοθέτηση πειθαρχικού παραπτώματος, με βάση μία αόριστη και ασαφή περιγραφή του σχετικού συμβάντος στις εκθέσεις των εντεταλμένων προς τούτο οργάνων (δαιτητή και παρατηρητή), ως προς τα πρόσωπα των υπαιτίων φυσικών ή/και νομικών προσώπων, χωρίς παράλληλη λεπτομερή και πλήρη αναφορά των κατ' ιδίαν στοιχείων της πειθαρχικής παραβάσεως, δεν εμποδίζει μεταγενέστερη ανάσυρση του οικείου φακέλου από το αρχείο και άσκηση

αρμοδίως και εμπροθέσμως (πρβλ. άρθρο 32 παρ. 2 περ. α'-1 του Π.Κ. τη Ε.Π.Ο.) πειθαρχικής διώξεως, όταν προκύψουν στοιχεία ικανά και επαρκή, για τον προσδιορισμό τόσο των χαρακτηριστικών του σχετικώς ελεγχόμενου πειθαρχικού παραπτώματος, όσο και των προσώπων των υπαιτίων. Άλλοις λόγοις, η αρχειοθέτηση εκ μέρους του παρόντος Δικαιοδοτικού Οργάνου της ανωτέρω αναφοράς του παρατηρητή στην οικεία έκθεσή του, λόγω της κατά τα ως άνω επισημανθείσης πλήρους αοριστίας της, δεν συνεπάγεται εν προκειμένω περίπτωση παραγωγής δεδικασμένου ή οιονεί δεδικασμένου. Ως εκ τούτων και με δεδομένο ότι πληρούνται άπασες οι διαδικαστικές προϋποθέσεις για την άσκηση της ως άνω πειθαρχικής διώξεως, ενώ αντιθέτως δεν συντρέχει οιοδήποτε διαδικαστικό κώλυμα, ο κρινόμενος ισχυρισμός της εγκαλουμένης πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος.

Από το από 01-04-2017 Φύλλο Αγώνος, την ομοιόχρονη έκθεση του παρατηρητή του αγώνα, την υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/44/1/14-κ' από 04-04-2017 αναφορά του Διευθυντή του Τμήματος Γενικής Αστυνομείας της Διευθύνσεως Αστυνομίας Πειραιώς, την υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/44/1/14-ε' από 27-03-2017 απόφαση του Αναπληρωτή Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Πειραιώς, τα έγγραφα που επισυνάπτονται ως αναγνωστέα στην υπό στοιχείο Α' ως άνω πειθαρχική δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, ήτοι το υπ' αριθμ. πρωτ. 3712/09-05-2017 έγγραφο της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Πειραιώς, καθώς και τις εκθέσεις ένορκης εξετάσεως, ως μαρτύρων, των ακολούθως αναφερόμενων προσώπων, που ελήφθησαν στο πλαίσιο συναφώς διενεργούμενης προκαταρκτικής εξετάσεως, κατόπιν σχετικής παραγγελίας του και Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πειραιώς, και δη α) την από 03-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Χρυσοβαλάντη Μαλανδράκη του Κυριάκου, β) την από 02-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Αντωνίου-Στυλιανού Κοκκαλά του Λουκά, γ) την από 03-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Στυλιανού Μαραγκού του Γεωργίου, δ) την από 02-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Κωνσταντίνου Κοσμαδάκη του Ιωάννη, ε) την από 03-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Ιωάννη Στάθη του Γεωργίου, στ) την από 03-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Χρήστου Καρυπίδη του Αρχιμήδη, ζ) την από 03-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του (ον.) VANDERSON (επ.) SCARDUELLI του VALDIR, η) την από 03-05-2017

έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του (ον.) JUAN MANUEL (επ.) MUNAFO HORTA του ESTEBAN JOSE, θ) την από 02-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του (ον.) RAUL (επ.) LLORENTE του JOSE, και ι) την από 02-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Γεωργίου Παράσχου του Δημητρίου, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα, τα οποία προσκομίζει η πειθαρχικώς εγκαλουμένη Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, μεταξύ των οποίων και οι εκθέσεις ένορκης εξέτασης, ως μαρτύρων, των ακολούθως αναφερόμενων προσώπων, που ελήφθησαν στο πλαίσιο της ίδιας ως άνω διενεργούμενης προκαταρκτικής εξετάσεως, και δη α) η από 07-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Αλέξανδρου Αποστολόπουλου του Παναγιώτη, β) η από 03-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Δημητρίου Σωτηρίου του Γεωργίου, γ) η από 02-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Λεωνίδα Παπαδάκη του Γεωργίου, δ) η από 03-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Γεωργίου Γιακουμάκη του Εμμανουήλ, ε) η από 02-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, της Αικατερίνης Κοκολογιάννη του Χαραλάμπους, στ) η από 02-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Ιωάννη Σφυράκη του Γεωργίου, ζ) η από 02-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του ΜΠΕΡΝΕΑΝΟΥ ΜΠΟΓΚΝΤΑΝ-ΓΙΩΡΓΟΥ του Κορνέλ, η) η από 02-05-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Λυσίμαχου Μπαξεβανίδη του Ευαγγέλου, και θ) η από 27-04-2017 έκθεση ένορκης εξέτασης, ως μάρτυρος, του Νικολάου Κυριακόπουλου του Παναγιώτη, καθώς και το ηχητικό απόσπασμα αθλητικού ενδιαφέροντος ραδιοφωνικής εκπομπής, που είναι εγγεγραμμένο σε εξωτερική κινητή κάρτα μνήμης (usb-stick) [επισημαίνεται ότι η πειθαρχικώς εγκαλουμένη δεν επιμελήθηκε της εξετάσεως μαρτύρων στο ακροατήριο], σε συνδυασμό και με άπαντες τους ισχυρισμούς της, που διατυπώθηκαν τόσο προφορικώς, κατά την επ' ακροατηρίω διεξαχθείσα συζήτηση της υποθέσεως, από τους πληρεξουσίους δικηγόρους της και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημοσίας συνεδριάσεως του παρόντος πρωτοβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου, όσο και εγγράφως και διαλαμβάνονται στα από 24-05-2017 και 26-05-2017 έγγραφα υπομνήματά της, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Την 01^η-04-2017 και ώρα 19:30, στο πλαίσιο της 26^{ης} αγωνιστικής ημέρας του Πρωταθλήματος

Super League Ελλάδα της περιόδου 2016-2017, διεξήχθη στον Πειραιά, στο γήπεδο «ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ», ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ – Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, με γηπεδούχο την ομάδα της πρώτης από τις δύο διαγωνιζόμενες Π.Α.Ε. Δυνάμει, δε, της υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/44/1/14-ε' από 27-03-2017 αποφάσεως του Αναπληρωτή Διευθυντή της Διευθύνσεως Αστυνομίας Πειραιώς, αποφασίσθηκε η Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ να εκδώσει εν συνόλω 30.340 εισιτήρια, τα οποία θα διετίθεντο αποκλειστικά στους φιλάθλους της, δεδομένου ότι η Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ τόσο εγγράφως, όσο και προφορικά, δια του νομίμου εκπροσώπου της, είχε γνωστοποιήσει στην ως άνω Αστυνομική Αρχή ότι δεν θα λάμβανε χώρα οργανωμένη ή μεμονωμένη μετακίνηση των φιλάθλων της για την παρακολούθηση του εν λόγω αγώνα. Περαιτέρω, κατά τη διάρκεια της ανάπαυλας του ημιχρόνου της εν λόγω ποδοσφαιρικής συναντήσεως και ενώ το αποτέλεσμα της είχε διαμορφωθεί σε 0-1 υπέρ της φιλοξενούμενης ομάδας, άπαντα σχεδόν τα μέλη της αποστολής της ομάδας Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ έγιναν αποδέκτες υβριστικών επιθέσεων, ενώ ορισμένα εξ αυτών δέχθηκαν και σωματική βία. Ειδικότερα, αμέσως μετά τη λήξη του πρώτου ημιχρόνου του εν λόγω ποδοσφαιρικού αγώνα και κατά τη μαζική είσοδο των μελών της ως άνω φιλοξενούμενης ομάδας στα αποδυτήρια του γηπέδου, περίπου δέκα (10) άνδρες, απροσδιορίστου ταυτότητας, οι οποίοι ευρίσκονταν στο διάδρομο-φυσούνα, που οδηγεί στον κυρίως χώρο των αποδυτηρίων, ορισμένοι εκ των οποίων έφεραν διακριτικά της εγκαλούμενης Π.Α.Ε., όπως επί παραδείγματι μπλούζες και φόρμες με διακριτικά της ομάδας του Ολυμπιακού, ενώ άλλοι εξ αυτών έφεραν διαπιστεύσεις, ώστε να παρευρίσκονται νομίμως στο χώρο των αποδυτηρίων του γηπέδου, επιτέθηκαν φραστικώς με ύβρεις, αλλά και με εμπυσμούς στους διερχόμενους σχετικώς παίκτες και στα λοιπά μέλη της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, επιδεικνύοντας τοιουτοτρόπως ηθελημένη εκδήλωση καταφρονήσεως της τιμής και υπολήψεώς τους και παρεμποδίζοντας συνάμα τη διέλευσή τους από το διάδρομο-φυσούνα και την εντεύθεν είσοδό τους στα προοριζόμενα για την ομάδα τους αποδυτήρια. Ορισμένα, μάλιστα, εκ των ως άνω παρευρισκόμενων και συνδεόμενων με την εγκαλούμενη Π.Α.Ε. ατόμων, εκτός από λεκτικούς προπηλακισμούς προς τα μέλη της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, μετήλθαν και σωματικής βίας, απωθώντας βιαίως και επιφέροντας χτυπήματα, με γροθιές και λακτίσματα, επί των σωμάτων τεσσάρων (4)

τουλάχιστον μελών της φιλοξενούμενης ομάδας και, ειδικότερα, των Χρυσοβαλάντη Μαλανδράκη του Κυριάκου, εκπροσώπου της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ και υπευθύνου διοργανώσεως αγώνων και συνοδείας της αποστολής της ανωτέρω Π.Α.Ε., Αντωνίου-Στυλιανού Κοκκαλά του Λουκά, VANDERSON SCARDUELLI του VALDIR και RAUL LLORENTE του JOSE, ποδοσφαιριστών της ίδιας ομάδας, χωρίς, ωστόσο, οι τελευταίοι να υποστούν οιαδήποτε, έστω και εντελώς ελαφρά, σωματική βλάβη. Η προκληθείσα, δε, αυτή ένταση διήρκεσε δύο (2) με τρία (3) περίπου λεπτά, ενώ έληξε με την παρέμβαση των ψυχραιμοτέρων, αλλά και των αστυνομικών δυνάμεων που παρευρίσκονταν στον χώρο και, ακολούθως, ενισχύθηκαν, με αποτέλεσμα να αποκατασταθεί η τάξη και να οδηγηθεί η αποστολή της φιλοξενούμενης Π.Α.Ε. στον κυρίως χώρο των προοριζόμενων γι' αυτήν αποδυτηρίων. Κατά την έξοδο, δε, της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, μετά τη λήξη της ανάπαυλας του αγώνα, τα ανωτέρω απροσδιορίστου ταυτότητας πρόσωπα είχαν απομακρυνθεί από τον χώρο των αποδυτηρίων, το διάδρομο και τη φυσούνα και επικρατούσε πλήρης ηρεμία, ενώ το δεύτερο ημίχρονο της εν λόγω ποδοσφαιρικής συναντήσεως έληξε με τέρματα 2-1 υπέρ της εγκαλούμενης Π.Α.Ε. Μάλιστα, μετά το τέλος της ως άνω ποδοσφαιρικής αναμετρήσεως, με το προρρηθέν αγωνιστικό αποτέλεσμα, το κλίμα και η διάθεση μεταξύ των δύο διαγωνιζομένων ομάδων είχε μεταστραφεί, καθώς οι εκπρόσωποι και τα μέλη της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ φαίνονταν πλέον ότι διέκριντο φιλικά έναντι των μελών της αποστολής της φιλοξενούμενης ομάδας. Τα ως άνω, δε, αποδεικνυόμενα πραγματικά περιστατικά επιρρωνύονται ιδίως από τις προμνησθείσες ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις, που εδόθησαν από τα μέλη της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ στο πλαίσιο συναφώς διενεργούμενης προκαταρκτικής εξετάσεως, κατ' άρθρον 31 ΚΠΔ, κατόπιν σχετικής παραγγελίας του κου Εισαγγελέως Πλημμελειοδικών Πειραιώς, και επισυνάπτονται ως αναγνωστέα έγγραφα στο νυν εξεταζόμενο πειθαρχικό κατηγορητήριο του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων. Πλέον συγκεκριμένα, ο Χρυσοβαλάντης Μαλανδράκης κατέθεσε ενώπιον των αρμοδίων προανακριτικών υπαλλήλων ότι, κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο της ανάπαυλας του ημιχρόνου, εισερχόμενος στον προθάλαμο των αποδυτηρίων-φυσούνα, άγνωστα σε αυτόν άτομα, περίπου

δέκα (10) με δεκαπέντε (15), συνδεδεμένα προφανώς με τη γηπεδούχο Π.Α.Ε., άρχισαν να τον εξυβρίζουν χυδαία, με διάφορες φράσεις, και να τον φτύνουν στο πρόσωπο. Ακολούθως, αφού σπρώχθηκε και επέπεσε στο δάπεδο, δέχθηκε επίθεση από άτομα, τα οποία, όπως χαρακτηριστικώς κατέθεσε, «τον ποδοπατούσαν». Επίσης, αντελήφθη σε κάποια χρονική στιγμή του εν λόγω επεισοδίου ότι ο ποδοσφαιριστής της ομάδας του, Αντώνιος-Στυλιανός Κοκκαλάς, είχε πέσει στο έδαφος και προσέτρεξε σε αυτόν για να τον βοηθήσει. Τότε, δε, παρατήρησε πως ο πρώην παίκτης της ομάδας του Ολυμπιακού, Φρανσουά Μοντεστό, προσπαθούσε να απωθήσει τα άγνωστα αυτά άτομα, που τους επιτίθεντο. Περαιτέρω, ο Αντώνιος-Στυλιανός Κοκκαλάς, κατά την ως άνω ένορκη εξέτασή του, ως μάρτυρος, κατέθεσε ότι, καθώς εισερχόταν στη φυσούνα η αποστολή της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, άρχισαν να τους εξυβρίζουν και να τους απωθούν άγνωστα σε αυτόν, εύσωμα άτομα. Ο ίδιος καταθέτει ότι χτυπήθηκε από κάποιο απροσδιορίστου ταυτότητας πρόσωπο, με γροθιές στα πλευρά του, ενώ και έτερα άτομα, κατά την προσπάθειά του να εισέλθει στον κυρίως χώρο των αποδυτηρίων, του επέφεραν λακτίσματα και τον έσπρωχναν. Επιπλέον, όταν αυτός επεχείρησε να προστρέξει σε κάποιο άλλο άτομο της ομάδας του, που είχε επιπέσει στο έδαφος, για να το βοηθήσει, ορισμένα από τα ανωτέρω άγνωστα στον ίδιο πρόσωπα τον απώθησαν και τον πέταξαν στο δάπεδο. Ο δε RAUL LLORENTE, εξεταζόμενος ομοίως ενόρκως, ως μάρτυς, ενώπιον των αρμοδίων προανακριτικών αρχών, κατέθεσε ότι, κατά τον ίδιο κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, εντός του χώρου της φυσούνας, ένας άγνωστος σε αυτόν άνδρας, ηλικίας περίπου πενήντα (50) με εξήντα (60) ετών, που φορούσε φόρμα με διακριτικά του Ολυμπιακού, χρώματος γκρι, τον προσέγγισε και τον έπιασε από το λαιμό, απευθύνοντάς του την εξυβριστική φράση «πήγαινε μέσα μαλάκα», ενώ, ακολούθως, τον απώθησε βίαια. Κατά το ως άνω, δε, χρονικό σημείο, ότε και το ανωτέρω άτομο τον κρατούσε με τα χέρια του από τον λαιμό, τον έσπρωξε δυνατά ένα έτερο, ομοίως άγνωστο σε αυτόν πρόσωπο, επιδεικνύοντάς του απειλητικά τις γροθιές του, προκαλώντας τον προφανώς σε βίαιη πάλη. Εξάλλου, και ο ποδοσφαιριστής της εν λόγω φιλοξενούμενης ομάδας, VANDERSON SCARDUELLI, στο πλαίσιο της ίδιας προκαταρκτικής εξετάσεως, κατέθεσε ότι, κατά την είσοδό του στα αποδυτήρια του γηπέδου, μία ομάδα μεγάλοςωμων ανδρών, αφού περικύκλωσε μέλη της αποστολής της φιλοξενούμενης ομάδας, μεταξύ των οποίων και τον ίδιο, τους φώναζαν και τους εξύβριζαν, με τις φράσεις «ΜΑΛΑΚΑ, ΓΑΜΗΣΟΥ, ΦΥΓΕΤΕ»,

ενώ παράλληλα τους έσπρωχναν. Η ομάδα, δε, αυτή των αγνώστων προσώπων τους ακολούθησε μέχρι και τη δεύτερη είσοδο των αποδυτηρίων, τραβώντας βιαίως τόσο τον ίδιο, όσο και τα λοιπά μέλη της αποστολής του από τα άνω άκρα και χτυπώντας τους στα σώματά τους, και δη στο θώρακα και ιδίως στην κοιλιά τους, με αποτέλεσμα ορισμένοι εξ αυτών να απολέσουν την ισορροπία τους. Σκοπός, δε, των αγνώστων αυτών ατόμων, σύμφωνα με την ίδια ως άνω μαρτυρική κατάθεση του VANDERSON SCARDUELLI, ήταν ο εκφοβισμός των μελών της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ. Το ανωτέρω, εξάλλου, βίαιο συμβάν επιβεβαιώνεται από τις ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις και ετέρων μελών της αποστολής της φιλοξενούμενης ομάδας και, ειδικότερα, από τις μαρτυρικές καταθέσεις των Στυλιανού Μαραγκού του Γεωργίου, Ιωάννη Στάθη του Γεωργίου, Χρήστου Καρυπίδη του Αρχιμήδη, JUAN MANUEL HORTA MUNAFO του ESTEBAN JOSE, ποδοσφαιριστών της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, Κωνσταντίνου Κοσμαδάκη του Ιωάννη, γενικού αρχηγού της ίδιας ομάδας, και Γεωργίου Παράσχου του Δημητρίου, προπονητή της αυτής ομάδας. Μάλιστα, εξ αυτών οι Στυλιανός Μαραγκός του Γεωργίου και Ιωάννης Στάθης του Γεωργίου ρητώς επιβεβαιώνουν την ασκηθείσα σωματική βία σε βάρος των παικτών της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, Αντωνίου-Στυλιανού Κοκκαλά του Λουκά και RAUL LLORENTE του JOSE, ενώ και ο JUAN MANUEL MUNAFO HORTA του ESTEBAN JOSE επιβεβαιώνει τη βίαιη σωματική επίθεση που δέχθηκε ο RAUL LLORENTE του JOSE. Επιπλέον, οι Ιωάννης Στάθης του Γεωργίου, Χρήστος Καρυπίδης του Αρχιμήδη και Στυλιανός Μαραγκός του Γεωργίου, όπως και έτερα μέλη της ίδιας ποδοσφαιρικής αποστολής, επικαλούνται, με τις προρρηθείσες μαρτυρικές καταθέσεις τους, ότι το ως άνω περιγραφόμενο βίαιο συμβάν τους προκάλεσε ιδιαίτερη ένταση, τρόμο και ανησυχία, για το έννομο αγαθό της σωματικής τους ακεραιότητας, με αποτέλεσμα να επηρεασθεί η αγωνιστική επίδοση της ομάδας τους και τελικώς η εξέλιξη της εν λόγω ποδοσφαιρικής αναμετρήσεως, ως και το αποτέλεσμά της, ενώ ορισμένοι εξ αυτών αναφέρουν ότι οι ποδοσφαιριστές της φιλοξενούμενης ομάδας συζητούσαν μεταξύ τους πως εάν δεν έχαναν τον αγώνα, «θα έφευγαν δύσκολα» από το εν λόγω γήπεδο. Εξάλλου, από το σύνολο των ισχυρισμών της πειθαρχικώς εγκαλουμένης, που διαλαμβάνονται στα έγγραφα υπομνήματα, τα οποία αυτή ενεχείρισε ενώπιον του Δικαιοδοτικού

τούτου Οργάνου, ενώ διατυπώθηκαν και προφορικώς, κατά την επ' ακροατηρίω συζήτηση της προκείμενης πειθαρχικής υποθέσεως, με αντίστοιχες δηλώσεις των πληρεξουσίων δικηγόρων της, καταχωρισθείσες στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά της διεξαχθείσης δημοσίας συνεδρίασεως, συνάγεται, κατά την κρίση του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου, ότι η εγκαλούμενη Π.Α.Ε. συνομολογεί εμμέσως το γεγονός πως πράγματι προεκλήθη κάποια ένταση, κατά την ανάπαυλα του ημιχρόνου και την είσοδο των ομάδων στα αποδυτήρια. Ωστόσο, σε κάθε περίπτωση ισχυρίζεται πως η προκληθείσα αυτή ένταση ήταν στιγμιαία και εντελώς περιορισμένη στα συνήθως συμβαίνοντα σε αντίστοιχες ποδοσφαιρικές αναμετρήσεις, ενώ, περαιτέρω, αρνείται το γεγονός ότι ασκήθηκε οιοδήποτε είδους βία σε μέλη της αποστολής της φιλοξενούμενης ομάδας. Επιπλέον, διατείνεται ότι οι ανωτέρω ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις των μελών της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ αποτελούν προϊόν όψιμης εις βάρος της μεθοδεύσεως, δοθέντος ότι μεταξύ των επαπειλούμενων από τη διάταξη του άρθρου 29 παρ. 4 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. πειθαρχικών κυρώσεων, συγκαταλέγεται και εκείνη της αφαιρέσεως έξι (6) βαθμών από τον οικείο βαθμολογικό πίνακα του Πρωταθλήματος της Super League Ελλάδα, η τυχόν επιβολή της οποίας στην ίδια, με την παρούσα απόφαση, θα εξυπηρετούσε τα συμφέροντα έτερης Π.Α.Ε. και δη της ανωτέρω προσθέτως παρεμβαίνουσας Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ. Προς επίρρωση, δε, των ανωτέρω αρνητικών της προκείμενης πειθαρχικής κατηγορίας ισχυρισμών της, η εγκαλουμένη επικαλείται και προσκομίζει, πλην άλλων, και τις προμνησθείσες ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις των λοιπών μελών της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, αλλά και του παρατηρητή του αγώνα, που ελήφθησαν ομοίως στο πλαίσιο της προεκτεθείσης προκαταρκτικής εξετάσεως, ενώ επισημαίνει ιδίως τις αντιφάσεις μεταξύ αυτών και των προαναφερόμενων ενόρκων μαρτυρικών καταθέσεων, που επισυνάφθηκαν στην νυν εξεταζόμενη πειθαρχική δίωξη, καθώς και των λοιπών αποδεικτικών εγγράφων, που προσκομίζει. Πλέον συγκεκριμένα, ο Λεωνίδας Παπαδάκης του Γεωργίου, προπονητής φυσικής καταστάσεως της φιλοξενούμενης ομάδας, κατέθεσε ενόρκως ενώπιον των αρμοδίων προανακριτικών υπαλλήλων ότι, όταν έφθασε πριν από την πόρτα των αποδυτηρίων, αισθάνθηκε κάποια ένταση πίσω του, μεταξύ αγνώστων και μελών της ομάδας του, περίπου τριάντα (30) με σαράντα (40) ατόμων συνολικά, ότι τους φώναξε για να ηρεμήσουν, καθώς και ότι αυτό που ενθυμείται είναι πως, κατ' εκείνο το χρόνο, γλίστρησε και, ακολούθως,

άτομα της ομάδας του τον συγκράτησαν και δεν έπεσε. Επίσης, ανέφερε ότι η προκληθείσα αυτή ένταση ήταν στιγμιαία και ως εκ τούτου δεν υπήρχε χρόνος για λεπτομερή παρατήρηση του συμβάντος, ενώ κάποιοι παίκτες της ομάδας του επηρεάστηκαν σίγουρα από το εν λόγω περιστατικό. Ο δε Γεώργιος Γιακουμάκης του Εμμανουήλ, ομοίως ποδοσφαιριστής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, αναφέρει ότι, κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, όταν εισήλθε η ομάδα του στα αποδυτήρια, συνάντησε οχτώ (8) με δέκα (10) περίπου άγνωστα σε αυτόν άτομα, εκ των οποίων ορισμένα ήσαν ενδεδυμένα με φόρμες της ομάδας του Ολυμπιακού, και τα οποία τους εξύβρισαν και τους απώθησαν βιαίως. Ότι, όταν ο ίδιος επεχείρησε να παρέμβει για να αποσοβηθεί η προκληθείσα ένταση, αντελήφθη πως ο γυμναστής της ομάδας του, Λεωνίδα Παπαδάκης, ο οποίος είχε γλιστρήσει, είχε επιπέσει κάτω στο δάπεδο, και προσέτρεξε για να τον βοηθήσει να σηκωθεί. Επιπλέον, καταθέτει ότι ουδείς στράφηκε εναντίον του προσωπικώς για να τον εξυβρίσει ή να τον χτυπήσει, ότι ουδέν εκ των μελών της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ τραυματίστηκε, ενώ ο ίδιος τρόμαξε από το συμβάν, διότι δεν μπορούσε να προβλέψει την εξέλιξη της προκληθείσας αυτής εντάσεως. Τέλος, αναφέρει ότι κατ' εκείνο το χρόνο, ο πρώην παίκτης του Ολυμπιακού, Φρανσουά Μοντεστό, προσπαθούσε να απομακρύνει τους ανθρώπους της εγκαλουμένης από τα μέλη της ομάδας του, προκειμένου το θέμα να λήξει εκεί. Περαιτέρω, και οι Αικατερίνη Κοκολογιάννη του Χαραλάμπους, φυσικοθεραπεύτρια της ομάδας, Ιωάννης Σφυράκης του Γεωργίου, ιατρός και επικεφαλής του ιατρικού προσωπικού της ομάδας, ΜΟΕΡΝΕΑΝΟΥ ΜΠΟΓΚΝΤΑΝ-ΓΙΩΡΓΟΣ του Κορνέλ, προπονητής τερματοφυλάκων της ομάδας, Λυσίμαχος Μπαξεβανίδης του Ευαγγέλου, φροντιστής της ομάδας, και Δημήτριος Σωτηρίου του Γεωργίου, ποδοσφαιριστής-τερματοφύλακας της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, με τις προμνησθείσες ένορκες καταθέσεις τους, ενώπιον των αρμοδίων προανακριτικών αρχών, επιβεβαιώνουν σαφώς ότι, κατά την ανάπαυλα του αγώνα, προεκλήθη ένταση μεταξύ των μελών της ομάδας τους και τρίτων ευρισκομένων στον χώρο της φυσούνας-διαδρόμου των αποδυτηρίων, ενώ, περαιτέρω, καταθέτουν πως, πέραν των διαμειφθεισών σχετικώς έντονων λεκτικών αντιπαραθέσεων και φωνασκιών -χωρίς να προσδιορίζουν το κατ' ιδίαν περιεχόμενό τους-, στο πλαίσιο της εν λόγω

συρράξεως, δεν υπέπεσε στην ιδία αυτών αντίληψη οιοσδήποτε τραυματισμός ή συγκεκριμένη βιαιοπραγία μέλους της ομάδας τους. Από τα ανωτέρω, επομένως, εκτεθέντα, συνάγεται ότι οι τελευταίες αυτές ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις, τις οποίες προσκομίζει η πειθαρχικώς εγκαλουμένη δεν αναιρούν κατ' ουσίαν το προπεριγραφόμενο βίαιο συμβάν και δη την άσκηση σωματικής βίας σε βάρος των προρρηθέντων παικτών και εκπροσώπου της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ, δεδομένου ότι οι εν λόγω μάρτυρες δεν καταθέτουν ρητώς και κατηγορηματικώς πως δεν έλαβαν χώρα βιαιοπραγίες σε βάρος των ανωτέρω προσώπων, αλλά απλώς ισχυρίζονται ότι το σχετικό συμβάν, κατά την εν λόγω διάστασή του, δεν υπέπεσε στην αντίληψή τους και ως εκ τούτου δε δύνανται ενόρκως να το επιβεβαιώσουν. Επομένως, από μόνο το γεγονός ότι τα κατατεθέντα εξ απάντων των ανωτέρω μαρτύρων πραγματικά περιστατικά δεν ταυτίζονται πλήρως μεταξύ τους, δε δύναται το παρόν Δικαιοδοτικό Όργανο να αχθεί σε αντίθετο αποδεικτικό πόρισμα και να καταλήξει στην κρίση ότι τελικώς δεν ασκήθηκε βία σε βάρος των προαναφερόμενων τεσσάρων (4) μελών της αποστολής της φιλοξενούμενης ομάδας. Ειδικότερα, δε, θα πρέπει να επισημανθεί ότι, ενώ ορισμένοι εκ των ανωτέρω μαρτύρων κατέθεσαν πως ο προπονητής φυσικής καταστάσεως της ομάδας, Λεωνίδα Παπαδάκης, επέπεσε στο έδαφος, συνεπεία βιαιών απωθήσεων και χτυπημάτων των αγνώστων ως άνω ατόμων, ο τελευταίος ισχυρίζεται, εξ όσων ενθυμείται, ότι, όταν επενέβη για να αποσοβηθεί η προκληθείσα ένταση, γλίστρησε, ενώ άτομα της ομάδας του τον συγκράτησαν και τελικώς δεν έπεσε. Ωστόσο, η τελευταία αυτή ένορκη μαρτυρική κατάθεση, κρίνεται ως μάλλον ασαφής, ως προς το σημείο τούτο, δεδομένου ότι ο εν λόγω μάρτυς δεν περιγράφει, κατά τρόπο σαφή και ορισμένο, το περιστατικό της προκληθείσης εντάσεως, ούτε εάν κατ' αυτό, εκτός από φραστικούς προπηλακισμούς, έλαβαν χώρα και σωματικές επιθέσεις, ενώ δεν διευκρινίζει την ακριβή αιτία, για την οποία γλίστρησε, όντας παριστάμενος στον πυρήνα του ως άνω συμβάντος, ήτοι δε διευκρινίζει εάν έχασε την ισορροπία του, συνεπεία βιαιών εις βάρος του εκδηλωθεισών απωθήσεων, ή εάν τούτο συνέβη, από ανεξάρτητη συναφώς αιτία. Επιπλέον, η ένορκη μαρτυρική κατάθεση του ιατρού της φιλοξενούμενης ομάδας, Ιωάννη Σφυράκη, δεν αναιρεί την αντίστοιχη κατάθεση του RAUL LLORENTE. Ειδικότερα, το γεγονός ότι ο Ιωάννης Σφυράκης περιποιήθηκε το επισυμβάν, κατά τη διάρκεια του αγώνα, τραύμα στο φρύδι του RAUL LLORENTE, κατά τη διάρκεια του πρώτου ημιχρόνου, αλλά και κατά την ανάπαυλα του ημιχρόνου

στα αποδυτήρια, δεν αναιρεί το γεγονός ότι ο τελευταίος δέχθηκε λεκτική και σωματική βία, κατά την ως άνω είσοδό του στα αποδυτήρια του γηπέδου. Ωσαύτως, δε, το γεγονός ότι ο RAUL LLORENTE προέβη σε εναγκαλισμό, κατά τη λήξη του εν λόγω αγώνα, με παίκτη της εγκαλουμένης, στο πλαίσιο του προσήκοντος αθλητικού πνεύματος, σύμφωνα και με σχετικό δημοσίευμα, που επικαλείται και προσκομίζει η τελευταία, δεν είναι ικανό για να ανατρέψει αποδεικτικώς το γεγονός ότι ο εν λόγω ποδοσφαιριστής της εγκαλούμενης Π.Α.Ε. είχε υπάρξει προηγουμένως αποδέκτης σωματικής βίας. Το αυτό ισχύει και ως προς τις δηλώσεις στον τύπο του ίδιου ως άνω ποδοσφαιριστή (RAUL LLORENTE), αλλά και του Ιωάννη Στάθη, όπου δεν αναφέρεται κάτι σχετικό με το βίαιο συμβάν που είχε λάβει χώρα. Άλλωστε, οι εν λόγω δηλώσεις των προρρηθέντων ποδοσφαιριστών της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ δεν ανταποδεικνύουν το γεγονός ότι δεν επισυνέβησαν οι προεκτεθείσες βιαιοπραγίες σε βάρος των ιδίων, αλλά και των λοιπών μελών της ομάδας τους, διότι ενδεχόμενως, κατ' εκείνο τον χρόνο, τα εν λόγω πρόσωπα δεν είχαν αποφασίσει να δημοσιοποιήσουν, με πρωτοβουλία τους, την νυν εξεταζόμενη παραβατική συμπεριφορά ατόμων, συνδεδεμένων με την εγκαλούμενη Π.Α.Ε. Περαιτέρω, η Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ, προς υποστήριξη των προεκτεθέντων αρνητικών της κατηγορίας ισχυρισμών της, τονίζει emphaticά, ότι η αντίστοιχη από 07-05-2017 ένορκη κατάθεση, ως μάρτυρος, του ποδοσφαιριστή της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, Αλεξάνδρου Αποστολόπουλου του Παναγιώτη, αντιφάσκει ευθέως προς την προγενέστερη, και δη κατά την ημερομηνία της 20^{ης}-04-2017 δοθείσα συνέντευξη του ίδιου στον ραδιοφωνικό σταθμό με το διακριτικό τίτλο «Metropolis 95,5» της Θεσσαλονίκης, καθώς και στις προεκτεθείσες μαρτυρικές καταθέσεις των Δημητρίου Σωτηρίου και Γεωργίου Παράσχου. Και ναι μεν η αξιοπιστία του εν λόγω ενόρκως εξετασθέντος μάρτυρος κλονίζεται από την προγενέστερη αρνητική δημόσια τοποθέτησή του ίδιου, ως προς το επίμαχο συμβάν, ενώ παράλληλα δεν επιβεβαιώνεται πλήρως από τις καταθέσεις των λοιπών προρρηθέντων μαρτύρων (Δημητρίου Σωτηρίου και Γεωργίου Παράσχου), ωστόσο, σε κάθε περίπτωση, η τοιαύτη διαγνωσθείσα αντιφατικότητα μεταξύ των εκάστοτε διΐσχυριζόμενων γεγονότων του ίδιου του Αλεξάνδρου Αποστολόπουλου, μπορεί να τον καθιστά αναξιόπιστο, ως μάρτυρα, αλλά δε δύναται να ανατρέψει το ως άνω αποδεικτικό πόρισμα του

Δικαιοδοτικού τούτου Οργάνου, δοθέντος ότι αυτό στηρίζεται επαρκώς και σε έτερα αποδεικτικά στοιχεία. Εξάλλου, ο διαιτητής του αγώνα δεν αναφέρει ο,τιδήποτε, ως προς το εν λόγω βίαιο συμβάν, ενώ ο παρατηρητής του αγώνα, Νικόλαος Κυριακόπουλος του Παναγιώτη, στην από 01-04-2017 έκθεσή του, αναγράφει σχετικώς ότι *«μετά τη λήξη του ημιχρόνου και κατά την προσέλευση των ομάδων (παικτών-παραγόντων) στη φυσούνα, με κατεύθυνση τα αποδυτήρια και ύστερα από φραστικές αντεγκλήσεις μεταξύ των προπορευομένων, απειλήθηκε σύρραξη, η οποία απεφεύχθη ύστερα από παρέμβαση της αστυνομικής δύναμης.»*. Σύμφωνα, δε, με την από 27-04-2017 έκθεση ένορκης εξετάσεως, ως μάρτυρος, του ίδιου παρατηρητή, ενώπιον των αρμοδίων προανακριτικών υπαλλήλων, ο τελευταίος επιβεβαιώνει τα όσα ανωτέρω έχει αναγράψει στην έκθεσή του, και, ειδικότερα, αναφέρει ότι, σύμφωνα με τη δική του αντίληψη, κατά την προσέλευση των ομάδων στα αποδυτήρια και αφού είχαν διέλθει τη φυσούνα και ευρίσκονταν στον προθάλαμο των αποδυτηρίων, υπήρξαν φραστικές αντεγκλήσεις μεταξύ των προπορευομένων και απειλήθηκε σύρραξη μεταξύ τους, η οποία απεφεύχθη ύστερα από παρέμβαση της αστυνομικής δύναμης, που υπήρχε και ενισχύθηκε στο συγκεκριμένο σημείο. Επισημαίνει, δε, ότι, μετά την ανωτέρω παρέμβαση, άπαντες οι εμπλεκόμενοι αποσύρθηκαν στα αποδυτήριά τους, χωρίς να υπάρξει συνέχεια στο γεγονός, ενώ, καθ' όλη τη διάρκεια του συμβάντος, ο ίδιος ευρισκόταν στην ουρά της προσελεύσεως των μελών των ομάδων, αναμένοντας την άφιξη των διαιτητών, που ευρίσκονταν εντός του αγωνιστικού χώρου. Το γεγονός, όμως, ότι ο εν λόγω παρατηρητής καταφάσκει μεν ότι σημειώθηκαν φραστικές αντεγκλήσεις και ότι απειλήθηκε σύρραξη των εμπλεκομένων, χωρίς, ωστόσο, να αποτυπώνει με πληρότητα το επίμαχο συμβάν, αποδίδοντας σε αυτό την προεκτεθείσα έκταση και ένταση, δεν αρκεί ομοίως για να ανατρέψει το αποδεικτικό πόρισμα του παρόντος Πειθαρχικού Οργάνου. Και τούτο, διότι, όπως και ο ίδιος ο παρατηρητής καταθέτει σχετικώς, καθ' όλη τη διάρκεια του κρίσιμου περιστατικού, αυτός φέρεται ότι ευρισκόταν στην ουρά της προσελεύσεως των μελών των ομάδων στον χώρο των αποδυτηρίων, αναμένοντας τους διαιτητές του αγώνα, και ως εκ τούτου ενδεχομένως να μην είχε τη δυνατότητα να αντιληφθεί πλήρως το εν λόγω βίαιο συμβάν, ώστε εντεύθεν να το αποτυπώσει με σαφήνεια στη συνταγείσα από τον ίδιο έκθεση. Απορίας, όμως, άξιον είναι το γεγονός ότι, μολονότι καταφάσκεται από τους περισσότερους εκ των ως άνω μαρτύρων, η παρουσία

στα αποδυτήρια των αρμοδίων αστυνομικών δυνάμεων και η παρέμβαση τους για την αποκατάσταση της ευταξίας στον χώρο, την αποτροπή της προκλήσεως μεγαλύτερης εντάσεως και τη λήξη του επίμαχου συμβάντος, ο Διευθυντής της Διευθύνσεως Αστυνομίας Πειραιώς ουδέν αναφέρει συναφώς στην υπ' αριθμ. πρωτ. 1003/2/44/1/14-κ' από 04-04-2017 αναφορά του. Επομένως, κρίνεται ότι η μη αναφορά του εν λόγω συμβάντος στην ως άνω έκθεση της Αστυνομίας δεν αποτελεί στοιχείο αξιόπιστο και ικανό να στηρίξει αντίθετη περί των ανωτέρω καταφασκομένων απόδειξη. Τέλος, ούτε και οι δημόσιες τοποθετήσεις των ποδοσφαιριστών της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, ΥΑΥΑ BANANA και Γεωργίου Μανούσου, κρίνονται αξιόπιστες και εντεύθεν δυνάμενες να ανατρέψουν το παρόν αποδεικτικό πόρισμα, καθόσον τα ως άνω πρόσωπα ισχυρίζονται ότι δεν συνέβη απολύτως τίποτε, ενώ δεν επιβεβαιώνουν ούτε ακόμη και το αποδειχθέν, σύμφωνα με άπασες τις ανωτέρω μαρτυρικές καταθέσεις, περιστατικό των λεκτικών αντεγκλήσεων και των φραστικών προπηλακισμών, που έλαβε χώρα στα αποδυτήρια. Άλλωστε, η εγκαλουμένη δεν προσκομίζει σχετικώς τις τυχόν ληφθείσες στο πλαίσιο της ανωτέρω προκαταρκτικής εξετάσεως ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις των ανωτέρω προσώπων, ώστε να ελεγχθεί η συνέπεια και η αξιοπιστία των όσων δημοσίως δήλωσαν. Με βάση, επομένως, τα ανωτέρω εκτεθέντα, αποδεικνύεται, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι απροσδιορίστου ταυτότητας άτομα, με τη χρήση βίας, και δη τόσο λεκτικής έναντι απάντων σχεδόν των μελών της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, όσο και σωματικής, στρεφόμενης τουλάχιστον σε βάρος των μελών της ίδιας ως άνω αποστολής, Χρυσοβαλάντη Μαλανδράκη, Αντωνίου-Στυλιανού Κοκκαλά, VANDERSON SCARDUELLI και RAUL LLORENTE, επεχείρησαν να εξαναγκάσουν τους τελευταίους σε παράλειψη διενέργειας πράξεως, που ανάγεται στα καθήκοντα και στο εν γένει συμφέρον της ομάδας τους. Σκοπός, δε, των υπαιτίων ατόμων ήταν ο, συνεπεία της ακσηθείσης επ' αυτών βίας, επί τα χείρω επηρεασμός της ψυχικής τους διαθέσεως και της φυσικής τους καταστάσεως, η πρόκληση σε αυτούς τρόμου και ανησυχίας για το έννομο αγαθό της σωματικής τους ακεραιότητας, η κάμψη του αγωνιστικού τους ηθικού και εντεύθεν η μειωμένη αθλητική τους επίδοση, ώστε η φιλοξενούμενη ομάδα της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ να ηττηθεί τελικώς στην προκειμένη ποδοσφαιρική συνάντηση.

Τοιουτοτρόπως, δε, επεχείρησαν να καταστρατηγήσουν την ελευθερία σχηματισμού και πραγματώσεως της ήδη διαμορφωθείσης βουλήσεως των μελών της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ. Στο σημείο, δε, αυτό, θα πρέπει να επισημανθεί ότι πράγματι τα μέλη της αποστολής της φιλοξενούμενης Π.Α.Ε. επηρεάστηκαν δυσμενώς από το επίμαχο συμβάν, ωστόσο στην προκείμενη πειθαρχική διαδικασία δεν εισεφέρθησαν στοιχεία ικανά, ώστε να μπορεί να υποστηριχθεί πως η ήττα της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ στο δεύτερο ημίχρονο του αγώνα υπήρξε αποτέλεσμα της ως άνω ασκηθείσης εκ μέρους των προαναφερόμενων αγνώστων προσώπων βίας, ή εάν αυτή (ήττα) ανάγεται σε έτερα, ανεξάρτητα από το επίμαχο συμβάν, καθαρώς αγωνιστικά αίτια. Επομένως, δεν προκύπτει, κατά τρόπο ασφαλή, εάν ο επιδιωκόμενος από τους υπαίτιους σκοπός τους τελικώς επετεύχθη ή όχι. Εξάλλου, όπως αναφέρεται και ανωτέρω ουδέν εκ των μελών της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, ούτε ακόμη και οι Χρυσοβαλάντης Μαλανδράκης, Αντώνιος-Στυλιανός Κοκκαλάς, VANDERSON SCARDUELLI και RAUL LLORENTE, υπέστησαν οιαδήποτε, έστω και εντελώς ελαφρά, σωματική βλάβη, δεδομένου ότι δεν αποδεικνύεται, ούτε κάποιος εξ αυτών αιτιάζεται κάτι τέτοιο. Ειδικότερα, δεν προκύπτει ότι οιοδήποτε μέλος της φιλοξενούμενης Π.Α.Ε. προσέφυγε είτε στον ιατρό του αγώνα, είτε στον ιατρό της ομάδας του για την παροχή πρώτων βοηθειών, είτε ακόμη ότι διεκομίσθη σε οιοδήποτε νοσηλευτικό ίδρυμα, για κλινικό και παρακλινικό έλεγχο. Σημειώνεται, δε, σχετικώς ότι οι εκ των βασικών ποδοσφαιριστών της φιλοξενούμενης ομάδας, που έγιναν αποδέκτες σωματικής βίας, VANDERSON SCARDUELLI και RAUL LLORENTE, έλαβαν μέρος και στο δεύτερο ημίχρονο του αγώνα, ενώ και οι Χρυσοβαλάντης Μαλανδράκης και Αντώνιος-Στυλιανός Κοκκαλάς δεν αποσύρθηκαν, αλλά παρακολούθησαν το υπόλοιπο της ποδοσφαιρικής αναμετρήσεως από τον πάγκο της ομάδας τους. Από τα ανωτέρω, επομένως, συνάγεται ότι η ένταση της μετελθούσης σωματικής βίας επί των προρρηθέντων μελών της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ήταν ήπια και σε κάθε περίπτωση όχι τέτοια, ώστε να προκληθεί σε οιονδήποτε εμπλεκόμενο έστω και ελαφρά σωματική βλάβη. Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι δεν έχει καταστεί εφικτή η ταυτοποίηση των αγνώστων δέκα (10) περίπου ανδρών, που υπήρξαν και οι φυσικοί αυτουργοί της λεκτικής και σωματικής βίας. Αποδεικνύεται, ωστόσο, από άπασες τις προρρηθείσες ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις, ότι τα άτομα αυτά συνδέονται αναντίρρητα με την πειθαρχικώς εγκαλούμενη Π.Α.Ε.

Και τούτο, καθώς προκύπτει ότι οι περισσότεροι εξ αυτών έφεραν επί των ενδυμάτων τους διακριτικά της ομάδας του Ολυμπιακού, ενώ τον επίμαχο αγώνα δεν παρακολούθησαν φίλαθλοι της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ, δοθέντος ότι η φιλοξενούμενη ομάδα δεν προέβη σε οργανωμένη ή μεμονωμένη μετακίνηση των φιλάθλων της. Άλλωστε, ούτε και η εγκαλούμενη Π.Α.Ε. αμφισβητεί, με τα υπομνήματά της, ειδικώς το γεγονός αυτό. Σύμφωνα, επομένως, και με τα διαλαμβανόμενα στην υπό στοιχείο Ι ως άνω νομική σκέψη της παρούσας, η εγκαλούμενη Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ευθύνεται ως «υπαίτια» ή ορθότερα φέρει αντικειμενική ευθύνη για τις επιμέρους υπαιτίως τελεσθείσες εκ μέρους των ανωτέρω απροσδιορίστου ταυτότητας ατόμων ενέργειες, οι οποίες θα πρέπει να της καταλογισθούν ως μία ενιαία πειθαρχική παράβαση βίας, που προβλέπεται και τιμωρείται πειθαρχικώς από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 5, 13, 14 παρ. 1, 2 και 3 και 29 παρ. 1 και 4 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. Λαμβανομένων, δε, υπ' όψιν της ιδιαίτερης απαξίας της εν λόγω πειθαρχικής παραβάσεως, της εντάσεως της μετελθούσης λεκτικής και σωματικής βίας σε βάρος των μελών της αποστολής της Π.Α.Ε. ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ, του αριθμού των εμπλεκομένων προσώπων, των περιστάσεων, υπό τις οποίες εκτυλίχθηκε το συμβάν, της βαρύτητας και των αποτελεσμάτων του, καθώς και της προκλήσεως στο φίλαθλο κοινό και στην εν γένει κοινή γνώμη αισθήματος έντονης απαξιώσεως και αποστροφής προς το ποδόσφαιρο, με συνέπεια την άρνηση εκ μέρους του κοινού παρακολουθήσεως των αγώνων ποδοσφαίρου και προσελεύσεως στα γήπεδα, κρίνεται ότι πρέπει, για την εν λόγω πειθαρχική πράξη, για την οποία έγινε δεκτή η αντικειμενική ευθύνη της εγκαλούμενης Π.Α.Ε., να επιβληθεί σε αυτήν η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 29 παρ. 4 περ. α' του Π.Κ. της Ε.Π.Ο. και δη η ποινή της διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για τρεις (3) αγωνιστικές ημέρες [περί της ευχέρειας του παρόντος Δικαιοδοτικού Οργάνου να επιβάλει στην εγκαλουμένη πλείονες της μίας (1) αγωνιστικές ημέρες για την έκτιση της ποινής διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές, στο πλαίσιο του άρθρου 29 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο., βλ. τα δεκτά γενόμενα στην υπό στοιχείο Ι ως άνω νομική σκέψη της παρούσας]. Η εν λόγω, δε, επιβαλλόμενη στην εγκαλουμένη πειθαρχική κύρωση παρίσταται ως αναγκαία, πρόσφορη, κατάλληλη και ευρισκόμενη σε αναλογία με τη βαρύτητα του πειθαρχικού αδικήματος, για το οποίο αυτή φέρει αντικειμενική ευθύνη,

δεδομένου, μάλιστα, ότι τοιουτοτρόπως επιτυγχάνεται παράλληλα και ο σκοπός τόσο της ειδικής, όσο και της γενικής προλήψεως, τον οποίο επιδιώκει η προρρηθείσα διάταξη του Π.Κ. της ΕΠΟ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ κατ' αντιμωλίαν της πειθαρχικώς εγκαλούμενης Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ και της προσθέτως παρεμβαίνουσας Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ. : Α) τη στρεφόμενη κατά της Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ από 16-05-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου 14562/16-05-2017 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, και Β) την από 22-05-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου 272/23-05-2017 πρόσθετη παρέμβαση της Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., προς υποστήριξη της υπό στοιχείο Α' ως άνω, από 16-05-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου 14562/16-05-2017 ασκηθείσης Πειθαρχικής Διώξεως του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την υπό στοιχείο Β' ως άνω, από 22-05-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου 272/23-05-2017 πρόσθετη παρέμβαση της Π.Α.Ε. Π.Α.Ο.Κ., προς υποστήριξη της υπό στοιχείο Α' ως άνω από 16-05-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου 14562/16-05-2017 ασκηθείσης Πειθαρχικής Διώξεως του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων.

ΔΕΧΕΤΑΙ ότι η εγκαλούμενη Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ τέλεσε την αποδιδόμενη σε αυτήν, με την από 16-05-2017 και με αριθμό πρωτοκόλλου 14562/16-05-2017 Πειθαρχική Δίωξη του Υπευθύνου Ασκήσεως Διώξεως Ποδοσφαιρικών Αδικημάτων, πειθαρχική παράβαση της βίας (άρθρα 1, 2, 3, 5, 13, 14 παρ. 1, 2 και 3 και 29 παρ. 1 και 4 του Π.Κ. της Ε.Π.Ο.).

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στην Π.Α.Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ την ποινή της διεξαγωγής αγώνα χωρίς θεατές για τρεις (3) αγωνιστικές ημέρες.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, την 31^η Μαΐου 2017.

Ο ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σπυρίδων Καποδίστριας
Πρωτοδίκης

Στυλιανός Βασιλειάδης